

EBA/GL/2018/03

---

19. julij 2018

Spremenjene smernice o skupnih
postopkih in metodologijah za proces
nadzorniškega pregledovanja in
ovrednotenja (SREP) ter nadzorniškem
stresnem testiranju, ki spreminjajo
EBA/GL/2014/13 z dne
19. decembra 2014

---

1. Obveznosti glede skladnosti in poročanja

Vloga teh smernic

1. Dokument vsebuje smernice, izdane v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010¹. V skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 si morajo pristojni organi in finančne institucije na vsak način prizadevati za upoštevanje smernic.
2. V smernicah je predstavljeno stališče organa EBA glede ustreznih nadzorniških praks v okviru Evropskega sistema finančnega nadzora ali glede tega, kako bi bilo treba uporabljati zakonodajo Unije na posameznih področjih. Pristojni organi iz člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1093/2010, za katere smernice veljajo, bi jih morali upoštevati tako, da jih ustrezno vključijo v svoje prakse (npr. s spremembo pravnega okvira ali nadzornih postopkov), tudi če so smernice namenjene predvsem institucijam.

Zahteve v zvezi s poročanjem

3. Pristojni organi morajo v skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 do ([1. 4. 2019]) organ EBA uradno obvestiti, ali ravnajo oziroma ali nameravajo ravnati v skladu s temi smernicami, ali pa mu sporočiti razloge za njihovo neupoštevanje. Če pristojni organi do tega roka ne bodo poslali uradnega obvestila, bo organ EBA štel, da jih ne upoštevajo. Uradna obvestila je treba poslati na obrazcu, ki je na voljo na spletni strani organa EBA, na elektronski naslov compliance@eba.europa.eu z navedbo sklica „EBA/GL/2018/03“. Predložiti jih morajo osebe, ki so pooblaščenice za poročanje o skladnosti v imenu svojih pristojnih organov. Organu EBA je treba sporočiti tudi vsako spremembo stanja glede upoštevanja smernic.
4. Uradna obvestila bodo v skladu s členom 16(3) objavljena na spletišču organa EBA.

---

¹ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

2. Predmet urejanja in izvajanje

Predmet urejanja

5. Te smernice spreminjajo Smernice o skupnih postopkih in metodologijah za proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja z dne 19. decembra 2014 (EBA/GL/2014/13, v nadaljnjem besedilu: Smernice).
6. Določbe Smernic, ki jih te smernice ne spreminjajo, ostanejo veljavne in se še naprej uporabljajo.

Datum začetka uporabe

7. Te smernice se začnejo uporabljati 1. januarja 2019.

3. Spremembe Smernic o skupnih postopkih in metodologijah za proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP)

---

(1). V naslov Smernic se doda besedna zveza „ter nadzorniškem stresnem testiranju“.

(2). Na koncu odstavka 1 Smernic se doda naslednji stavek:

„Poleg tega je namen teh smernic zagotoviti skupne metodologije, ki jih pristojni organi uporabijo pri izvajanju nadzorniških stresnih testov v okviru njihovega SREP iz člena 100(2) Direktive 2013/36/EU.“

(3). Kot odstavek 2 Smernic se doda naslednji stavek:

„Te smernice ne določajo metodologij za stresne teste, ki jih izvede EBA v sodelovanju z drugimi pristojnimi organi v skladu s členom 22 Uredbe (EU) št. 1093/2010, vendar pa opisujejo razpon stresnih testov in pomagajo določiti ustrezen okvir za obravnavo prihodnjih stresnih testov organa EBA kot del vrste nadzorniških stresnih testov.“

(4). Odstavek 3 Smernic se spremeni:

a. Pred prvo besedno zvezo se vstavi naslednje:

„Če ni določeno drugače, imajo pojmi v teh smernicah enak pomen kot pojmi, uporabljeni in opredeljeni v Uredbi (EU) št. 575/2013, Direktivi 2013/36/EU, Direktivi 2014/59/EU ali Smernicah organa EBA o stresnem testiranju institucij.“

b. Za opredelitvijo pojma „zahteve po kapitalskem blažilniku“ se vstavi naslednja opredelitev:

„Konsolidacijska institucija‘ pomeni institucijo, ki mora upoštevati bonitetne zahteve na podlagi konsolidiranega stanja v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013.“

c. Opredelitev pojma „tveganje informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT)“ se nadomesti z naslednjim:

„Tveganje informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT)‘ pomeni tveganje nastanka izgube zaradi kršitve zaupnosti, nezagotavljanja celovitosti sistemov in podatkov, neustreznosti ali nerazpoložljivosti sistemov in podatkov ali nezmožnosti spremeniti informacijsko tehnologijo v razumnem času in z razumnimi stroški, kadar se spremeni okoljska ali poslovna zahteva (tj. agilnost).“

d. Za opredelitvijo pojma „skupni rezultat SREP“ se vstavita naslednji opredelitvi:

i. „Napotki iz drugega stebra (P2G)‘ pomenijo raven in kakovost kapitala, ki naj bi ga institucija po pričakovanjih imela poleg celotne kapitalske zahteve, določeno v skladu z merili iz teh smernic.“

- ii. „Zahteve iz drugega stebra (P2R)‘ ali ‚dodatne kapitalske zahteve‘ pomenijo dodatne kapitalske zahteve, naložene v skladu s členom 104(1)(a) Direktive 2013/36/EU.“
- e. Za opredelitvijo pojma „nagnjenost k prevzemanju tveganja“ se vstavi naslednja opredelitev:
- „Rezultat tveganja‘ pomeni številčni izraz, ki povzema nadzorniško oceno posameznega tveganja za kapital, likvidnost in financiranje, ki predstavlja verjetnost, da bo imelo tveganje pomemben bonitetni vpliv na institucijo (npr. morebitna izguba) po obravnavi upravljanja tveganja in kontrol ter pred upoštevanjem zmožnosti institucije, da zmanjša tveganje z razpoložljivimi kapitalskimi ali likvidnostnimi viri.“
- f. Za opredelitvijo pojma „nezaščiteni posojilojemalci“ se vstavi naslednja opredelitev:
- „Rezultat sposobnosti delovanja‘ pomeni številčni izraz, ki povzema nadzorniške ocene elementa SREP in predstavlja tveganje za sposobnost delovanja institucije, ki izhaja iz ocenjenega elementa SREP.“

(5). V odstavku 9 Smernic se izbriše besedna zveza „ki so povzeti tudi na sliki 1“ in odstrani slika 1.

(6). Odstavek 26 Smernic se nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi bi morali izračunati rezultate tveganja in sposobnosti delovanja, da se povzamejo rezultati ocene različnih kategorij tveganj in elementov v okviru SREP. V naslednjih odstavkih je opisan splošni pristop k izračunu rezultata, ki je podrobneje opisan v naslovih za posamezne elemente.“

(7). Za odstavkom 26 Smernic se dodajo naslednji odstavki:

„26a. Pristojni organi bi morali izračunati rezultate tveganja za posamezna tveganja za kapital v skladu z merili, določenimi v naslovu 6, ter rezultate za tveganje za likvidnost in financiranje v skladu z merili, določenimi v naslovu 8. Ti rezultati predstavljajo verjetnost, da bo imelo tveganje pomemben bonitetni vpliv na institucijo (npr. morebitna izguba) pred upoštevanjem zmožnosti institucije, da zmanjša tveganje z razpoložljivimi kapitalskimi ali likvidnostnimi viri.

26b. Pristojni organi bi morali ločeno izračunati rezultate, s katerimi se povzame raven tveganja za sposobnost delovanja institucije na podlagi rezultatov ocene štirih elementov SREP:

- i. poslovnega modela in strategije, v skladu z merili, določenimi v naslovu 4;
- ii. notranjega upravljanja in kontrol na ravni celotne institucije, v skladu z merili, določenimi v naslovu 5;
- iii. kapitalske ustreznosti, v skladu z merili, določenimi v naslovu 7, in
- iv. likvidnostne ustreznosti, v skladu z merili, določenimi v naslovu 9.

26c. Za kapitalsko in likvidnostno ustreznost ti rezultati predstavljajo nadzorniško mnenje o zmožnosti, da institucija s kapitalskimi in likvidnostnimi viri zmanjša/krije tveganja za kapital, likvidnost in financiranje iz naslovov 6 in 8 in/ali druge elemente, za katere je bila določena dodatna kapitalska zahteva iz naslova 7.

26d. Pristojni organi bi morali izračunati tudi skupni rezultat SREP v skladu z merili, določenimi v naslovu 10. Ta rezultat bi bilo treba izračunati na podlagi nadzorniške presoje in predstavlja nadzorniško mnenje o splošni sposobnosti delovanja institucije na podlagi združenega mnenja o grožnjah, ki jo za sposobnost delovanja predstavljajo štiri elementi SREP (poslovni model in strategija, notranje upravljanje in kontrole na ravni celotne institucije, kapitalska ustreznost in likvidnostna ustreznost), ob upoštevanju rezultatov ocene posameznih tveganj za kapital, likvidnost in financiranje.“

(8). Prvi stavek odstavka 28 Smernic se nadomesti z naslednjim:

„Pri ocenjevanju posameznih elementov SREP bi morali pristojni organi uporabiti razpon rezultatov, tj. 1 (nizko tveganje), 2 (srednje nizko tveganje), 3 (srednje visoko tveganje) in 4 (visoko tveganje), ki odražajo nadzorniško mnenje na podlagi ustreznih tabel za izračun rezultatov v vsakem naslovu za posamezne elemente.“

(9). Odstavek 29 Smernic se nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi lahko pri svojem izvajanju Smernic uvedejo združene metodologije za združevanje posameznih rezultatov tveganj za kapital, likvidnost in financiranje. Pristojni organi lahko za namene notranje uporabe, kot je načrtovanje sredstev, uvedejo bolj razčlenjen izračun rezultata, če se spoštuje splošni okvir za izračun rezultata iz teh smernic.“

(10). Za odstavkom 29 Smernic se doda naslednji podnaslov:

„2.2.1 Rezultati tveganja“.

(11). Odstavek 30 Smernic se nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi bi morali zagotoviti, da z izračunom rezultatov posameznih tveganj za kapital, likvidnost in financiranje opredelijo možen bonitetni vpliv tveganja na institucijo (npr. možna izguba) po proučitvi kakovosti kontrole tveganja, da se ta vpliv zmanjša (npr. preostalo tveganje), toda pred obravnavo kapitalskih ali likvidnostnih virov.“

(12). Za odstavkom 30 Smernic se vstavijo naslednji odstavki:

„36. Pristojni organi bi morali rezultat tveganja izračunati predvsem na podlagi ocene tveganja pri delovanju, vendar pa bi morali upoštevati tudi ugotovitve o upravljanju tveganj in kontrolah. Zlasti ustreznost upravljanja in kontrole lahko tveganje za znaten bonitetni vpliv povečajo ali – v izjemnih primerih – zmanjšajo (tj. v ugotovitvah o tveganju pri delovanju je lahko raven tveganja podcenjena ali precenjena, odvisno od ustreznosti upravljanja in kontrol). Pri oceni tveganja pri delovanju ter ustreznosti upravljanja in kontrol bi bilo treba upoštevati merila iz tabel 4 do 7 ter 9 in 10.“

„37. Pri izvajanju teh smernic lahko pristojni organi uporabljajo različne metode za odločanje o posameznih rezultatih tveganja. Rezultat ravni tveganja pri delovanju ter kakovosti upravljanja tveganj in kontrol se lahko izračuna ločeno (na podlagi česar se izračunata vmesni in končni rezultat) ali združeno.“

(13). Pred odstavkom 31 Smernic se doda naslednji podnaslov:

„2.2.2 Rezultati sposobnosti delovanja“.

(14). Odstavek 31 Smernic se nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi bi morali zagotoviti, da izračuni rezultatov poslovnega modela, notranjega upravljanja in kontrole na ravni celotne institucije, kapitalske ustreznosti ter likvidnostne ustreznosti izpolnjujejo naslednje cilje:

- i. opredelitev tveganj za sposobnost delovanja institucije, ki izhajajo iz ocenjenih elementov SREP, glede na njihove posamezne ocene iz naslovov 4, 5, 7 in 9;
- ii. opredelitev verjetnosti, da bi bilo treba sprejeti nadzorniške ukrepe za obravnavo pomislekov v skladu z merili iz naslova 10²;
- iii. sprožitev odločitve o tem, ali se uporabijo ukrepi zgodnjega posredovanja³ v skladu s Smernicami organa EBA o sprožilnih dejavnikih za uporabo ukrepov za zgodnje posredovanje, in
- iv. pomoč pri prednostnem razvrščanju in načrtovanju nadzorniških virov ter določanju prednostnih nalog v načrtu nadzorniških pregledov (SEP).“

(15). Za odstavkom 31 Smernic se doda naslednji podnaslov:

„2.2.3 Skupni rezultati SREP“.

(16). Odstavek 32 Smernic se nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi bi morali zagotoviti, da skupni rezultat SREP, izračunan na podlagi združenega mnenja o grožnjah, ki izhajajo iz štirih elementov SREP, izpolnjuje naslednje cilje:

- i. opredelitev splošne sposobnosti delovanja institucije;
- ii. in ali institucija „propada ali bo verjetno propadla“ v smislu člena 32 Direktive 2014/59/EU;
- iii. opredelitev verjetnosti, da bi bilo treba sprejeti nadzorniške ukrepe za obravnavo pomislekov v skladu z merili iz naslova 10;
- iv. sprožitev odločitve o tem, ali se uporabijo ukrepi zgodnjega posredovanja v skladu s Smernicami organa EBA o sprožilnih dejavnikih za uporabo ukrepov za zgodnje posredovanje, in
- v. pomoč pri prednostnem razvrščanju in načrtovanju nadzorniških virov ter določanju prednostnih nalog v načrtu nadzorniških pregledov (SEP).“

(17). *(Sprememba ne zadeva slovenske različice.)*

(18). V odstavku 37 Smernic se „višjim vodstvom“ opredeli kot „kot je opredeljeno v odstavku 3(9) Direktive 2013/36/EU“. *(Drugi del spremembe ne zadeva slovenske različice.)*

(19). V odstavku 80 Smernic se za besedo „rezultatom“ doda besedna zveza „sposobnosti delovanja“.

---

² Ne glede na rezultat za kapitalsko ustreznost je treba uvesti dodatne kapitalske zahteve iz naslova 7 in naslova 10.3.

³ Smernice organa EBA o sprožilnih dejavnikih za uporabo ukrepov za zgodnje posredovanje ([EBA/GL/2015/03](http://eba.europa.eu/media/press/Pages/2015/03/150303.aspx)).

(20). Tabela 2 Smernic se spremeni:

- a. V prvi vrstici se besedna zveza „ne predstavljata nobenega zaznavnega“ nadomesti s „predstavljata nizko raven“.
- b. V drugi vrstici se pred besedo „nizko“ doda beseda „srednje“.
- c. V tretji vrstici se „srednjo“ nadomesti s „srednje visoko“.

(21). Naslov 5 Smernic se nadomesti z naslednjim:

Naslov 5: Ocenjevanje notranjega upravljanja in kontrole na ravni celotne institucije

---

5.1 Splošne ugotovitve

88. Pristojni organi bi morali oceniti, ali so ureditve notranjega upravljanja institucije primerne za profil tveganja, poslovni model, naravo, velikost in zapletenost institucije ter sorazmerne z njimi ali ne. Opredeliti bi morali, v kakšnem obsegu institucija izpolnjuje veljavne zahteve EU glede dobrih ureditev notranjega upravljanja. Pristojni organi bi morali zlasti oceniti, ali ureditve notranjega upravljanja zagotavljajo dobro upravljanje tveganja in vključujejo ustrezne notranje kontrole ali ne. Pristojni organi bi morali ugotoviti, ali obstajajo pomembna tveganja, ki izhajajo iz slabih ureditev notranjega upravljanja in njihovega morebitnega učinka na vzdržnost institucije.
89. Za namene SREP bi morala ocena notranjega upravljanja in kontrole na ravni celotne institucije zajemati naslednja področja:
- a. splošen okvir notranjega upravljanja;
  - b. sestavo, organizacijo in delovanje upravljalnega organa ter, če obstajajo, njegovih odborov;
  - c. korporativno kulturo in kulturo tveganj;
  - d. politike in prakse prejemkov;
  - e. okvir notranjih kontrol, ki bi moral vključevati jasno organizacijsko strukturo ter dobro delujoče neodvisne funkcije notranjega upravljanja tveganja, zagotavljanja skladnosti in revizije;
  - f. okvir upravljanja tveganj, vključno z ICAAP, ILAAP in postopki odobritve novih produktov;
  - g. upravne in računovodske postopke;
  - h. ureditve zunanjega izvajanja;
  - i. informacijske sisteme in neprekinjeno poslovanje ter
  - j. usklajenost in verodostojnost načrtovanja sanacije.

90. Oceno notranjega upravljanja bi bilo treba upoštevati pri oceni upravljanja in kontrole tveganj iz naslovov 6 in 8 ter pri oceni ICAAP in ILAAP v okviru ocene kapitalske ustreznosti SREP (naslov 7) in ocene likvidnostne ustreznosti SREP (naslov 9). Podobno bi morale biti analiza izračunov ICAAP/kapitalskih ocen za vsako tveganje posebej iz naslova 7 in vse tam ugotovljene pomanjkljivosti upoštevane pri oceni splošnega okvira ICAAP, ki se ocenjuje v skladu s tem naslovom.

5.2 Splošen okvir notranjega upravljanja

91. V skladu s Smernicami organa EBA o notranjem upravljanju, Skupnimi smernicami organov ESMA in EBA o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij in Smernicami organa EBA o zahtevah po razkritju informacij⁴ bi morala ocena okvira notranjega upravljanja s strani pristojnih organov zajemati oceno tega, ali institucija zagotavlja vsaj naslednje:
- a. naloge upravljalnega organa so jasno opredeljene, pri čemer se ločuje med nalogami vodstvene funkcije (izvršne) in nadzorne funkcije (neizvršne), izvajajo pa se ustrezne ureditve upravljanja;
  - b. vzpostavljena je trdna in pregledna organizacijska struktura z jasno opredeljenimi odgovornostmi, vključno z odgovornostmi upravljalnega organa in njegovih odborov;
  - c. upravljalni organ je določil in zagotovil izvajanje poslovne strategije in strategije upravljanja tveganj, vključno z določitvijo nagnjenosti institucije k prevzemanju tveganja, na posamični in konsolidirani podlagi z ustrezno vključitvijo upravljalnega organa v nadzorniški funkciji;
  - d. politike tveganja in njihovo izvajanje, vključno s sporočanjem in usposabljanjem, so primerne;
  - e. izvaja se postopek izbire in ocene ustreznosti nosilcev ključnih funkcij;
  - f. izvaja se primeren in učinkovit okvir notranjega upravljanja in notranje kontrole, ki vključuje jasno organizacijsko strukturo in dobro delujoče neodvisne funkcije notranjega upravljanja tveganja, zagotavljanja skladnosti in revizije, ki imajo dovolj pooblastil, dovolj visok položaj in dovolj sredstev za opravljanje nalog;

---

⁴ Smernice organa EBA o notranjem upravljanju ([EBA/GL/2017/11](#)), Skupne smernice organov ESMA in [EBA o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij \(EBA/GL/2017/12\)](#) in [Smernice organa EBA o zahtevah po razkritju informacij iz dela 8 Uredbe \(EU\) št. 575/2013 \(EBA/GL/2016/11\)](#).

- g. izvajajo se politike in prakse prejemkov, ki so skladne z načeli prejemkov iz členov 92 do 95 Direktive 2013/36/EU in Smernic EBA o preudarnih politikah prejemkov v skladu s členoma 74(3) in 75(2) Direktive 2013/36/EU⁶;
- h. izvajajo se ureditve, namenjene zagotavljanju celovitosti sistema računovodskega in finančnega poročanja, vključno s finančno in operativno kontrolo ter skladnostjo s predpisi in ustreznimi standardi;
- i. izvajata se politika zunanjega izvajanja in strategija, ki upošteva učinek zunanjega izvajanja na poslovanje institucije in tveganja, s katerimi se sooča⁷;
- j. upravljalni organ je določil okvir notranjega upravljanja, ki ga nadzoruje in redno ocenjuje,
- k. okvir notranjega upravljanja je pregleden za deležnike, vključno z delničarji.

5.3 Organizacija in delovanje upravljalnega organa

92. V skladu s členoma 74 in 91(12) Direktive 2013/36/EU, Smernicami organa EBA o notranjem upravljanju ter Skupnimi smernicami organov ESMA in EBA o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij bi morali pristojni organi oceniti, ali:
- a. se uvedejo in učinkovito izvajajo ureditve, katerih cilj je zagotoviti posamezno in skupinsko primernost upravljalnega organa in posamezno primernost nosilcev ključnih funkcij ob imenovanju, ob pomembnih spremembah (npr. takih, ki vplivajo na ocenjevane pogoje v okviru prvotne ustrezne in pravilne ocene) in redno, vključno z obveščanjem ustreznih pristojnih organov⁸;
  - b. sta sestava in načrtovanje nasledstva upravljalnega organa primerna ter je število članov organa ustrezno;
  - c. je bila ob pridobivanju članov upravljalnega organa upoštevana raznolikost;
  - d. obstaja učinkovita interakcija med vodstveno in nadzorniško funkcijo upravljalnega organa;
  - e. upravljalni organ v svoji vodstveni funkciji ustrezno usmerja poslovanje ter v svoji nadzorniški funkciji nadzoruje in spremlja vodstveno odločanje in ukrepanje;

---

⁶ Smernice organa EBA o preudarnih politikah prejemkov ([EBA/GL/2015/22](#)).

⁷ [Smernice odbora CEBS o zunanjem izvajanju](#), objavljene 14. decembra 2006; Smernice odbora CEBS bodo posodobljene in nadomeščene s Smernicami organa EBA o zunanjem izvajanju.

⁸ Glej tudi Skupne smernice organov ESMA in EBA o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij ([ESMA/2016/1529](#)).

- f. člani delujejo neodvisno;
- g. člani upravljalnega odbora namenjajo dovolj časa izvajanju svojih funkcij;
- h. je upoštevana omejitev števila direktorskih funkcij za pomembne institucije iz člena 91(3) Direktive 2013/36/EU;
- i. so vzpostavljeni ustrezne prakse in postopki notranjega upravljanja za upravljalni organ in njegove odbore, če obstajajo, ter
- j. imata upravljalni odbor v svoji vodstveni in nadzorniški funkciji ter odbor za tveganja, če obstaja, ustrezen dostop do informacij o stanju institucije na področju tveganj.

5.4 Korporativna kultura in kultura tveganj

- 93. Pristojni organi bi morali oceniti, ali ima institucija vzpostavljeno ustrezno in pregledno korporativno strukturo, ki ustreza svojemu namenu, ter trdno korporativno kulturo in kulturo tveganj, ki sta celoviti in sorazmerni glede na naravo, obseg in zapletenost tveganj, ki izhajajo iz poslovnega modela in dejavnosti institucije, in skladni z nagnjenostjo institucije k prevzemanju tveganja.
- 94. V skladu s Smernicami organa EBA o notranjem upravljanju bi morali pristojni organi oceniti, ali:
  - a. upravljalni organ pozna in razume pravno, organizacijsko in operativno strukturo institucije („know your structure“) ter zagotavlja, da je ta v skladu z odobreno poslovno strategijo, strategijo tveganja in nagnjenostjo k prevzemanju tveganja;
  - b. institucije niso vzpostavile nepreglednih ali po nepotrebem zapletenih struktur, ki nimajo jasnega ekonomskega vzroka ali pravnega namena, upravljalni organ razume strukture, ki jih vzpostavlja, njihov namen in posebna tveganja, povezana z njimi, ter zagotovi ustrezno vključenost funkcij notranje kontrole;
  - c. so institucije razvile celovito in vseobsežno kulturo tveganj, ki temelji na popolnem razumevanju tveganj, s katerimi se spopadajo, in celostnem pogledu nanje, ter njihovega upravljanja, pri čemer upoštevajo lastno nagnjenost k prevzemanju tveganja;
  - d. etična korporativna kultura in kultura tveganj institucije ustvarjata okolje učinkovitih izzivov, v katerem postopek odločanja spodbuja različna stališča (npr. z vključevanjem neodvisnih članov v odbore upravljalnega organa);
  - e. institucije izvajajo neodvisne procese in postopke prijavljanja nepravilnosti;

- f. institucije ustrezno upravljajo nasprotja interesov na institucionalni ravni in so vzpostavile politiko obvladovanja nasprotij interesov za zaposlene, s katero se upravljajo nasprotja med osebnimi interesi zaposlenih in interesi institucije, ter
- g. poteka jasno, intenzivno in učinkovito obveščanje vseh zadevnih zaposlenih o strategijah, korporativnih vrednotah, kodeksu ravnanja, politiki tveganja in drugih politikah, kultura tveganj pa velja za vse ravni institucije.

5.5 Politike in prakse prejemkov

95. Pristojni organi bi morali oceniti, ali ima institucija vzpostavljeno politiko in prakse prejemkov, kot je določeno v členih 92 do 95 Direktive 2013/36/EU za zaposlene, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganja institucije, in ustrezne politike prejemkov za vse zaposlene. V skladu s Smernicami organa EBA o notranjem upravljanju in Smernicami organa EBA o preudarnih politikah prejemkov⁹ bi morali pristojni organi oceniti, ali:
- a. je politika prejemkov skladna s poslovno strategijo in strategijo tveganja institucije, korporativno kulturo in vrednotami, dolgoročnimi interesi institucije in ukrepi za preprečevanje nasprotij interesov, ne spodbuja pretiranega prevzemanja tveganj ter jo vzdržuje, potrjuje in nadzoruje upravljalni organ;
  - b. so zaposleni, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganja institucije (opredeljeni zaposleni), ustrezno opredeljeni in se Uredba (EU) št. 604/2014 ustrezno uporablja, zlasti kar zadeva:
    - i. uporabo kvalitativnih in kvantitativnih meril za opredelitev zaposlenih ter
    - ii. določbe za izključitev zaposlenih, ki so opredeljeni samo na podlagi kvantitativnih meril iz člena 4 Uredbe (EU) št. 604/2014;
  - c. je kombinacija variabilnih in fiksnih prejemkov ustrezna, se upoštevajo določbe o omejevanju variabilne sestavine prejemkov, in sicer na 100 % fiksne sestavine prejemkov (200 % s soglasjem delničarjev) ter se variabilni prejemki ne izplačujejo z instrumenti ali metodami, ki bi spodbujali neusklajenost z Direktivo 2013/36/EU ali Uredbo (EU) št. 575/2013, ter
  - d. politika variabilnih prejemkov za zaposlene, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucije, temelji na uspešnosti, se spoštujejo zahteve za odložitve, zadržanje in izplačilo v instrumentih ter uporaba malusov in vračila sredstev, institucija pa ne uporablja instrumentov ali praks za izogibanje zahtevam glede prejemkov.

---

⁹ Smernice organa EBA o preudarnih politikah prejemkov in razkritjih ([EBA/GL/2015/22](#)).

5.6 Okvir notranjih kontrol

96. Pristojni organi bi morali oceniti, ali ima institucija vzpostavljen ustrezen okvir notranjih kontrol. Oceniti bi morali vsaj, ali:
- a. ima institucija vzpostavljene ustrezne pisne politike notranjih kontrol ter izvaja okvir notranjih kontrol v poslovnih enotah in v neodvisnih funkcijah kontrole;
  - b. obstaja jasen postopek odločanja z jasno porazdelitvijo odgovornosti za izvajanje okvira notranjih kontrol in njegovih sestavnih delov;
  - c. so pri nasprotujočih si dejavnostih naloge ustrezno ločene;
  - d. so vse neodvisne funkcije kontrole učinkovite, imajo dovolj sredstev, dovolj pooblastil in dovolj visok položaj za izpolnjevanje svojih nalog ter neposreden dostop do upravljalnega organa, vključno v njegovi nadzorniški funkciji;
  - e. je okvir notranjih kontrol uveljavljen na vseh področjih institucije ter so poslovne in podporne enote odgovorne predvsem za določitev in ohranjanje ustreznih politik in postopkov notranjih kontrol;
  - f. obstaja izmenjava potrebnih informacij na način, ki zagotavlja, da upravljalni organ, poslovna področja in notranje enote, vključno s funkcijami notranje kontrole, lahko opravljajo svoje naloge;
  - g. ima institucija vzpostavljena politiko odobritve novih produktov (PONP) in postopek, vključno s postopkom za pomembne spremembe, z jasno opredeljeno vlogo za neodvisno funkcijo upravljanja tveganj in skladnosti, ki jo odobri upravljalni organ;
  - h. je institucija zmožna pripraviti poročila o tveganju, ali jih uporablja za namene upravljanja in ali so taka poročila o tveganju:
    - i. točna, izčrpna, jasna in uporabna ter
    - ii. se pripravijo in pošljejo zadevnim stranem dovolj pogosto ter
  - i. ali je za revizijska priporočila potreben formalni postopek nadaljnjega ukrepanja na ustreznih vodstvenih ravneh, da se zagotovita njihova učinkovita in pravočasna obravnava ter poročanje o njih.

2.6.1 Funkcija notranje revizije

97. V skladu s Smernicami organa EBA o notranjem upravljanju bi morali pristojni organi oceniti, ali ima institucija vzpostavljeno učinkovito neodvisno funkcijo notranje revizije:

- a. ki je vzpostavljena v skladu z nacionalnimi in mednarodnimi strokovnimi standardi;
- b. katere namen, pristojnost in odgovornost so določeni v mandatu, ki priznava strokovne standarde in ki jo odobri upravljalni organ;
- c. ki ima dovolj sredstev in dovolj visok položaj za izvajanje svojih nalog;
- d. ki je organizacijsko neodvisna, objektivnost notranjih revizorjev pa je zaščiten, vključno z ustrezno ločitvijo nalog, z neodvisnim vodjo z dovolj visokim položajem in neposrednim dostopom ter linijami poročanja upravljalnemu organu;
- e. ki ocenjuje primernost okvira upravljanja institucije, vključno s tem, ali so obstoječe politike in postopki še ustrezni ter skladni s pravnimi in upravnimi zahtevami, z odločitvami upravljalnega organa ter z nagnjenostjo institucije k prevzemanju tveganja in strategijo tveganja;
- f. ki ocenjuje, ali se postopki izvajajo pravilno in učinkovito (npr. skladnost z zahtevami v zvezi z izvajanjem transakcij, skladnost stopnje tveganja, ki je dejansko nastala z nagnjenostjo k prevzemanju tveganja in omejitvami itd.);
- g. ki ocenjuje ustreznost, kakovost in učinkovitost kontrol, ki se izvajajo, in poročanja poslovnih enot ter funkcij notranjega upravljanja tveganja in skladnosti;
- h. ki v revizijskem načrtu na podlagi tveganja ustrezno pokriva vsa področja, vključno z ICAAP, ILAAP in PONP, ter
- i. ki ugotavlja, ali institucija spoštuje notranje politike ter ustrezne zakonodaje EU in nacionalne izvedbene zakonodaje, pri čemer obravnava vsa odstopanja od navedenih politik in zakonodaje.

5.7 Okvir upravljanja tveganj

98. Pristojni organi bi morali oceniti, ali je institucija vzpostavila ustrezen okvir in postopke upravljanja tveganj. Ta ocena bi morala zajemati vsaj pregled:
- a. ali so strategija upravljanja tveganj, nagnjenost k prevzemanju tveganja in okvir upravljanja tveganj ustrezni ter se izvajajo na posamični in konsolidirani podlagi;
  - b. okvira ICAAP in ILAAP;
  - c. zmožnosti za stresne teste in rezultate;
  - d. ali je institucija vzpostavila neodvisno funkcijo upravljanja tveganj v celotni instituciji, ki je dejavno vključena v oblikovanje strategije upravljanja tveganja in vse pomembne odločitve v zvezi z upravljanjem tveganj v instituciji ter

upravljalnemu organu in poslovnim enotam zagotavlja vse pomembne informacije v zvezi s tveganji;

- e. ali ima institucija funkcijo vodje upravljanja tveganj z zadostnim strokovnim znanjem, neodvisnostjo in delovno dobo ter po potrebi neposreden dostop do upravljalnega organa v nadzorniški funkciji;
- f. ali neodvisna funkcija upravljanja tveganj zagotavlja, da so postopki merjenja, ocene in spremljanja tveganj institucije ustrezni, ter
- g. ali je institucija vzpostavila politike in postopke za opredelitev, merjenje, spremljanje in zmanjševanje tveganj in povezanih koncentracij tveganj ter poročanje o njih, pa tudi, ali so te politike in postopki v skladu z omejitvami tveganja institucije in nagnjenostjo institucije k prevzemanju tveganja oziroma jih je odobril upravljalni organ.

2.7.1 Okvir in strategija nagnjenosti k prevzemanju tveganja

- 99. Pri ocenjevanju okvira upravljanja tveganj bi morali pristojni organi upoštevati, v kakšnem obsegu je ta vključen v splošno strategijo institucije in kako nanjo vpliva. Pristojni organi bi morali zlasti oceniti, ali obstajajo ustrezne in skladne povezave med poslovno strategijo, strategijo upravljanja tveganj, nagnjenostjo k prevzemanju tveganja in okvirom upravljanja tveganj ter okviroma upravljanja kapitala in likvidnosti.
- 100. Pri pregledovanju strategije upravljanja tveganj, nagnjenosti k prevzemanju tveganja in okvira upravljanja tveganj za institucijo bi morali pristojni organi oceniti, ali:
  - a. se odgovornost upravljalnega organa glede strategije upravljanja tveganj, nagnjenosti k prevzemanju tveganja in okvira upravljanja tveganj uresničuje v praksi z zagotavljanjem ustrezne usmeritve in nadzora;
  - b. strategija upravljanja tveganj in nagnjenost k prevzemanju tveganja upoštevata vsa pomembna tveganja, ki jim je institucija izpostavljena, ter vključujeta omejitve tveganja, ravni sprejemljivega tveganja in pragove;
  - c. sta strategija upravljanja tveganj in nagnjenost k prevzemanju tveganja skladni in se ustrezno izvajata;
  - d. je okvir nagnjenosti k prevzemanju tveganja usmerjen v prihodnost ter je v skladu z obdobjem strateškega načrtovanja iz poslovne strategije in se redno pregleduje;
  - e. strategija upravljanja tveganja in nagnjenost k prevzemanju tveganja ustrezno upoštevata ravni sprejemljivega tveganja in finančne vire institucije (tj. nagnjenost k prevzemanju tveganja bi morala upoštevati nadzorniške kapitalske zahteve in likvidnostne zahteve ter druge nadzorniške ukrepe) ter

- f. sta izjavi o strategiji upravljanja tveganja in nagnjenosti k prevzemanju tveganja pisno dokumentirani in obstajajo dokazi, da je bilo osebje institucije o njiju obveščeno.

2.7.2 Okvira ICAAP in ILAAP

101. Pristojni organi bi morali redno pregledovati ICAAP in ILAAP institucij na osnovi informacij, pridobljenih od institucij v skladu s Smernicami organa EBA o pridobivanju informacij o procesu ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala (ICAAP) in procesu ocenjevanja ustrezne notranje likvidnosti (ILAAP) za namene nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP)¹⁰ ter določiti njuno (1) ustreznost, (2) učinkovitost in (3) izčrpnost v skladu z merili iz tega oddelka. Pristojni organi bi morali tudi oceniti, kako sta ICAAP in ILAAP vključena v splošne prakse na področju upravljanja tveganj in strateškega upravljanja, vključno z načrtovanjem kapitala in likvidnosti.
102. Te ocene bi morale prispevati k določitvi dodatnih kapitalskih zahtev in oceni kapitalske ustreznosti iz naslova 7 ter k oceni likvidnostne ustreznosti iz naslova 9.

Ustreznost ICAAP in ILAAP

103. Pristojni organi bi morali pri oceni ustreznosti ICAAP in ILAAP upoštevati, ali so politike, postopki, vhodni podatki in modeli, ki sestavljajo ICAAP in ILAAP, sorazmerni glede na naravo, obseg in zapletenost dejavnosti institucije. V ta namen bi morali pristojni organi oceniti primernost ICAAP in ILAAP za oceno in vzdrževanje ustrezne ravni notranjega kapitala in likvidnosti za kritje tveganj, ki jim je ali bi jim lahko bila institucija izpostavljena, in za sprejemanje poslovnih odločitev (npr. v zvezi z dodelitvijo kapitala v okviru poslovnega načrta), tudi pod stresnimi pogoji v skladu s Smernicah organa EBA o stresnem testiranju institucij¹¹.
104. Pristojni organi bi morali pri oceni ustreznosti ICAAP in ILAAP proučiti, ali:
- so metodologije in predpostavke, ki jih uporabljajo institucije, ustrezne in usklajene za vsa tveganja, utemeljene z verodostojnimi empiričnimi vhodnimi podatki, uporabljajo zanesljivo umerjene parametre in se uporabljajo enako za merjenje tveganj ter za upravljanje kapitala in likvidnosti;
  - je stopnja zaupanja skladna z nagnjenostjo k prevzemanju tveganja, pri čemer predpostavke glede notranje razpršitve odražajo poslovni model in strategije upravljanja tveganja;

---

¹⁰ Smernice organa EBA o pridobivanju informacij o procesu ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala (ICAAP) in procesu ocenjevanja ustrezne notranje likvidnosti (ILAAP) za namene nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP) ([EBA/GL/2016/10](#)).

¹¹ [Smernice organa EBA o stresnem testiranju institucij](#).

- c. sta opredelitev in sestava razpoložljivih sredstev notranjega kapitala ali likvidnosti, ki jih institucija upošteva pri ICAAP in ILAAP, skladni s tveganji, ki jih je izmerila institucija, ter primerni za izračun kapitalskega in likvidnostnega blažilnika ter
- d. razporeditev/dodelitev razpoložljivih sredstev notranjega kapitala ali likvidnosti po poslovnih področjih ali pravnih subjektih ustrezno odraža tveganje, ki jim je ali bi jim lahko bilo izpostavljeno posamezno poslovno področje ali pravni subjekt, ter ustrezno upošteva vse pravne ali operativne omejitve prenosljivosti teh sredstev.

Učinkovitost ICAAP in ILAAP

- 105. Pristojni organi bi morali pri oceni učinkovitosti ICAAP in ILAAP proučiti njihovo uporabo pri postopku odločanja in upravljanja na vseh ravneh institucije (npr. določanje omejitev, merjenje uspešnosti itd.). Pristojni organi bi morali oceniti, kako institucija uporablja ICAAP in ILAAP pri upravljanju tveganj, kapitala in likvidnosti (test uporabnosti). Pri oceni bi bilo treba oceniti medsebojne povezave in delovanje ICAAP in ILAAP v povezavi z okvirom nagnjenosti k prevzemanju tveganja, upravljanjem tveganja ter upravljanjem likvidnosti in kapitala, vključno s strategijami financiranja, usmerjenimi v prihodnost, pri čemer bi bilo treba tudi oceniti, ali so ustrezne za poslovni model in zapletenost institucije.
- 106. V ta namen bi morali pristojni organi oceniti, ali ima institucija politike, postopke in orodja za olajšanje:
  - a. jasne opredelitve funkcij in/ali upravljalnih odborov, odgovornih za različne elemente ICAAP in ILAAP (npr. modeliranje in količinska opredelitev, notranje revidiranje in ovrednotenje, spremljanje in poročanje, eskalacija itd.);
  - b. načrtovanja kapitala in likvidnosti: v prihodnost usmerjen izračun sredstev kapitala in likvidnosti (tudi v predvidenih stresnih scenarijih) v povezavi s splošno strategijo ali pomembnimi transakcijami;
  - c. dodeljevanja ter spremljanja sredstev kapitala in likvidnosti med poslovnimi področji in vrstami tveganja (npr. omejitve tveganja, določene za poslovna področja, subjekte ali posamezna tveganja, so skladne s ciljem zagotavljanja splošne ustreznosti sredstev notranjega kapitala in likvidnosti institucije);
  - d. rednega in takojšnjega poročanja o kapitalski in likvidnostni ustreznosti višjemu vodstvu in upravljalnemu organu (zlasti bi morala biti pogostost poročanja ustrezna glede na tveganja in razvoj obsega poslovanja, obstoječe notranje blažilnike in postopek notranjega odločanja, da se vodstvu institucije omogoči sprejetje sanacijskih ukrepov, preden je ogrožena kapitalska ali likvidnostna ustreznost) ter
  - e. obveščanja in ukrepanja višjega vodstva in upravljalnega organa, kadar obstaja možnost, da poslovna strategija in/ali pomembne posamezne transakcije niso

skladne z ICAAP in razpoložljivim notranjim kapitalom (npr. odobritev pomembne transakcije s strani višjega vodstva, kadar obstaja verjetnost, da bo imela transakcija pomemben vpliv na razpoložljiv notranji kapital) ali z ILAAP in razpoložljivimi sredstvi notranje likvidnosti.

107. Pristojni organi bi morali oceniti, ali upravljalni organ izkazuje ustrezno zavezanost ICAAP in ILAAP ter njunim rezultatom, pa tudi ali je ustrezno seznanjen s tem področjem. Zlasti bi morali oceniti, ali upravljalni organ potrди okvire ICAAP in ILAAP ter njune rezultate, pri čemer potrди tudi rezultate notranjega ovrednotenja ICAAP in ILAAP, kadar je to ustrezno.
108. Pristojni organi bi morali oceniti, v kakšnem obsegu je narava ICAAP in ILAAP usmerjena v prihodnost. Pristojni organi bi morali to storiti tako, da ocenijo skladnost ICAAP in ILAAP s kapitalskim in likvidnostnim načrtom ter s strateškimi načrti.

Izčrpnost ICAAP in ILAAP

109. Pristojni organi bi morali oceniti, ali ICAAP in ILAAP pokrivata vsa poslovna področja, pravne subjekte in tveganja, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena institucija, ter ali ICAAP in ILAAP izpolnjujeta pravne zahteve. Zlasti bi morali oceniti, ali:
  - a. se ICAAP in ILAAP izvajata enotno in sorazmerno za vsa zadevna poslovna področja in pravne subjekte institucije, kar zadeva opredelitev in oceno tveganj;
  - b. ICAAP in ILAAP zajemata vsa pomembna tveganja ne glede na to, ali izhajajo iz subjektov, ki niso vključeni v konsolidacijo (subjekti s posebnim namenom, pravne osebe s posebnim namenom), ter
  - c. kadar ima subjekt drugačne ureditve ali procese notranjega upravljanja kot drugi subjekti skupine, ali so ta odstopanja upravičena (npr. sprejetje naprednih modelov samo s strani dela skupine je lahko upravičeno zaradi pomanjkanja zadostnih podatkov za oceno parametrov za nekatera poslovna področja ali pravne subjekte, če ta poslovna področja ali pravni subjekti ne predstavljajo vira koncentracije tveganj za preostali del portfelja).

2.7.3 Ocena stresnega testiranja institucij

110. Pristojni organi bi morali pregledati in oceniti programe stresnega testiranja institucij in njihovo skladnost z zahtevami Smernic organa EBA o stresnem testiranju institucij, zlasti v zvezi z oceno programov stresnega testiranja, ureditvami upravljanja, podatkovno infrastrukturo, uporabo stresnega testiranja pri ICAAP in ILAAP ter upravljavskih ukrepov iz naslova 4 navedenih smernic.
111. Pristojni organi bi morali izvesti kvalitativno oceno programov stresnega testiranja in kvantitativno oceno rezultatov stresnih testov. Upoštevati bi morali rezultate

kvalitativne in kvantitativne ocene skupaj z rezultati nadzorniških stresnih testov (glej naslov 12) za namene ocenjevanja kapitalske in likvidnostne ustreznosti institucije ter določanje ustreznega nadzorniškega odziva na ugotovljene pomanjkljivosti.

112. Nadalje bi se lahko nadzorniške ocene programov stresnega testiranja institucij in rezultati različnih stresnih testov, ki jih institucija izvede v okviru programa stresnega testiranja, upoštevali pri oceni različnih elementov SREP in zlasti pri naslednjem:
- a. opredelitvi možnih ranljivosti ali šibkosti pri upravljanju in kontroli tveganj na posameznih področjih tveganja. Te bi se morale uporabiti kot dodatni vir informacij, ki ga pristojni organi upoštevajo pri oceni posameznih tveganj za kapital iz naslova 6 teh Smernic ali tveganj za likvidnost in financiranje iz naslova 8 teh Smernic. Analize občutljivosti in scenarijev, ki jih izvede institucija, se lahko na primer uporabijo za oceno občutljivosti in ustreznosti uporabljenih modelov in količinsko opredelitev posameznih tveganj;
  - b. opredelitvi morebitnih pomanjkljivosti v splošnih ureditvah upravljanja ali kontrolah na ravni celotne institucije. Te bi morali pristojni organi upoštevati kot dodatni vir informacij za oceno SREP pri notranjem upravljanju in kontrolah na ravni celotne institucije. Poleg tega se lahko rezultati stresnih testov institucije uporabijo pri oceni načrtovanja kapitala institucije in zlasti njegove časovne razsežnosti,
  - c. količinski opredelitvi posebnih kvantitativnih likvidnostnih zahtev v okviru ocene likvidnostne ustreznosti, zlasti kadar pristojni organ ni določil posebnih nadzorniških primerjalnih vrednosti za likvidnostne zahteve ali ne uporablja likvidnostnega nadzorniškega stresnega testiranja.

Kvalitativna ocena programov stresnega testiranja institucij

113. Za olajšanje kvalitativne ocene bi morali pristojni organi od institucij zahtevati, naj predložijo informacije o organizaciji svojih programov stresnega testiranja v povezavi z vsemi zgoraj navedenimi vidiki. Informacije, ki jih predložijo institucije bi morale zajemati podatkovno arhitekturo in informacijsko infrastrukturo, ureditve upravljanja, metodologije, scenarije, ključne predpostavke, rezultate in načrtovane upravljalne ukrepe.
114. Pristojni organi bi morali upoštevati vse ustrezne vire informacij o programih in metodologijah stresnega testiranja, vključno z notranjimi ocenami institucij in potrjevanjem ali pregledi, ki jih izvajajo neodvisne funkcije kontrole, ter informacije in ocene, ki jih zagotovijo tretje osebe, če so na voljo.
115. Pristojni organi bi morali sodelovati tudi v dialogu z upravljalnim organom in višjim vodstvom institucij v zvezi z večjimi makroekonomskimi ranljivostmi in ranljivostmi

finančnega trga ter grožnjami za posamezne institucije za tekoče poslovanje institucij, da bi ocenili, kako institucije upravljajo svoje programe stresnega testiranja.

116. Pri oceni programov stresnega testiranja in rezultatov stresnih testov bi morali pristojni organi posebno pozornost nameniti ustreznosti izbora zadevnih scenarijev, temeljnih predpostavk in metodologij ter uporabi rezultatov stresnih testov pri upravljanju tveganj in strateškem upravljanju institucij. Oceniti bi morali zlasti:
- a. v kakšnem obsegu so stresni testi vključeni v okvir upravljanja tveganj institucije;
  - b. vključenost višjega vodstva in upravljalnega organa v program stresnega testiranja;
  - c. vključevanje stresnega testiranja in njegovih rezultatov v odločanje na ravni celotne institucije ter
  - d. zmožnost institucije in razpoložljivo infrastrukturo, tudi v zvezi s podatki, za izvajanje programov stresnega testiranja na posameznih poslovnih področjih in v posameznih subjektih ter po vsej skupini, kadar je ustrezno.
117. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju programov stresnega testiranja, rezultatov stresnih testov in predlaganih upravljalnih ukrepov upoštevati idiosinkratični vidik in vidik celotnega sistema. Zlasti upravljalne ukrepe bi bilo treba ocenjevati predvsem z notranjega vidika, kar zadeva njihovo verodostojnost, ob upoštevanju značilnosti posamezne institucije. Pristojni organi bi morali upravljalne ukrepe obravnavati tudi z vidika celotnega sistema, saj druge institucije verjetno obravnavajo podobne ukrepe, ki bi bili lahko v okviru celotnega sistema neverodostojni.
118. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju upravljalnih ukrepov, ki vplivajo na kapitalski ali splošni finančni položaj institucije, upoštevati roke za izvedbo ukrepa. Zlasti bi bilo treba dokončati in izvesti upravljalne ukrepe v času stresnega testa. Pristojni organi lahko po potrebi upoštevajo tudi upravljalne ukrepe, ki ne bodo dokončani v časovnem okviru stresnega testa.
119. Pristojni organi bi morali upoštevati učinkovitost programov stresnega testiranja institucij pri opredelitvi zadevnih poslovnih ranljivosti ter to upoštevati pri oceni izvedljivosti poslovnih modelov institucij in vzdržnosti njihovih strategij (glej naslov 4).
120. Pristojni organi bi morali pri oceni programov stresnega testiranja in njihovih rezultatov v primeru čezmejnih skupin upoštevati prenosljivost kapitala in likvidnosti med pravnimi subjekti ali poslovnimi enotami v stresnih pogojih ter delovanje morebitnih vzpostavljenih ureditev finančne podpore znotraj skupine, ob upoštevanju težav pri financiranju, ki se lahko pričakujejo v stresnih pogojih.

Kvantitativna ocena stresnih testov institucij za namene ICAAP in ILAAP

121. Pristojni organi bi morali poleg izvedbe zgoraj navedene kvalitativne ocene oceniti in preskušati izbor in uporabo scenarijev in predpostavk, njihovo resnost in ustreznost za poslovni model institucije ter rezultate takih stresnih testov, zlasti kar zadeva stresne teste, izvedene za namene ICAAP in ILAAP (glej tudi oddelek 5.7.2).
122. Pristojni organi bi morali zagotoviti, da v stresnem scenariju, uporabljenem za namene ICAAP, na količnik kapitala negativno vplivajo npr. prehajanja med bonitetnimi ocenami, zmanjšanje čistih obrestnih marž ali poslovne izgube. Pristojni organi bi morali imeti dostop do podrobnosti o glavnih predpostavkah institucije in dejavnih tveganj ter bi jih morali preskušati, tudi na podlagi nadzorniških stresnih testov iz naslova 12 teh smernic.
123. Pristojni organi bi morali pri pregledih stresnih testov za namene ICAAP in ILAAP skupaj oceniti vpliv rezultatov stresnih testov na kapitalske in likvidnostne potrebe ter na druge ustrezne upravne zahteve. V ta namen bi morali pristojni organi tudi oceniti, ali je institucija v negativnem scenariju zmožna ves čas ohraniti veljavno skupno kapitalsko zahtevo SREP in ali je opredelila niz upravljavskih ukrepov, s katerimi se obravnavajo morebitne kršitve skupne kapitalske zahteve SREP.
124. Pristojni organi bi morali ustrezno preskušati scenarije, predpostavke in metodologije, ki jih uporabi institucija. Pri preskušanju scenarijev, predpostavk in rezultatov stresnih testov institucij, izvedenih za namene ICAAP in ILAAP, bi morali pristojni organi, če je to primerno, uporabiti rezultate, scenarije in predpostavke iz nadzorniških stresnih testov, vključno z ustreznimi regionalnimi stresnimi testi, ki jih izvajajo različni organi, kot so EBA, IMF in ESCB/ESRB, ter kvalitativno oceno, kot je opredeljena zgoraj, da bi ugotovili v kakšnem obsegu se je mogoče zanašati na programe stresnega testiranja institucij in njihove rezultate.
125. Če pristojni organi ugotovijo pomanjkljivosti pri oblikovanju scenarijev ali predpostavk, ki jih uporabljajo institucije, lahko od institucij zahtevajo, da ponovijo stresne teste ali nekatere posebne dele programa stresnega testiranja, pri čemer se uporabijo spremenjene predpostavke, ki jih zagotovijo pristojni organi, ali posebni predpisani scenariji (npr. temeljni scenariji, opredeljeni v Smernicah organa EBA o stresnem testiranju institucij).
126. Pristojni organi bi morali upoštevati tudi vpliv stresnih testov na količnik finančnega vzvoda institucije in kvalificirane obveznosti, ki jih ima za namene minimalnih zahtev glede kvalificiranih obveznosti iz Direktive 2014/59/EU.
127. Pristojni organi bi morali v oceni rezultatov stresnega testa upoštevati vse znane prihodnje regulativne spremembe, ki vplivajo na institucijo v obsegu in časovnem obdobju izvajanja stresnega testa. Podobno bi morali pristojni organi pri oceni rezultatov stresnih testov in izvedljivosti poslovnih modelov institucij upoštevati vse

znane spremembe prihodnjih kapitalskih zahtev (npr. ocene brez upoštevanja prehodnih določb).

2.7.4 Novi produkti in pomembne spremembe

128. Pristojni organi bi morali oceniti, ali ima institucija vzpostavljeno dobro dokumentirano politiko odobritve novih produktov, ki jo je odobril upravljalni organ in se nanaša na razvoj trgov, produktov in storitev ter pomembne spremembe že obstoječih trgov, produktov in storitev, pa tudi izredne transakcije.
129. Pristojni organi bi morali oceniti, ali sta funkcija notranjega upravljanja tveganja in funkcija skladnosti ustrezno vključeni v odobritev novih produktov ali pomembne spremembe obstoječih produktov, procesov in sistemov.

5.8 Informacijski sistemi in neprekinjeno poslovanje

130. V skladu s Smernicami organa EBA o notranjem upravljanju bi morali pristojni organi oceniti, ali ima institucija učinkovite in zanesljive informacijske in komunikacijske sisteme ter ali ti sistemi v celoti podpirajo zmogljivosti združevanja podatkov o tveganjih v običajnih in stresnih razmerah. Zlasti bi morali pristojni organi oceniti, ali je institucija zmožna vsaj:
  - a. ustvarjati točne in zanesljive podatke o tveganjih za poslovne enote in celotno institucijo;
  - b. pridobivati in združevati vse pomembne podatke o tveganjih na ravni celotne institucije;
  - c. pravočasno ustvarjati združene in posodobljene podatke o tveganjih ter
  - d. ustvarjati združene podatke o tveganjih za izpolnitev različnih zahtev upravljalnega organa ali pristojnih organov.
131. Pristojni organi bi morali oceniti, ali je institucija vzpostavila učinkovito upravljanje neprekinjenega poslovanja s preskušeni krizni načrti in načrti neprekinjenega poslovanja ter načrti sanacije za vse njene ključne funkcije in vire ter ali je mogoče te funkcije in vire s temi načrti verodostojno sanirati.

5.9 Načrtovanje sanacije

132. Pristojni organi bi morali pri oceni notranjega upravljanja in kontrole na ravni celotne institucije upoštevati vse ugotovitve in pomanjkljivosti, opredeljene v oceni načrtov sanacije in ureditvah načrtovanja sanacije, ki se izvedejo v skladu s členoma 6 in 8 Direktive 2014/59/EU.

133. Podobno bi bilo treba ugotovitve iz ocene elementov SREP, vključno z ureditvami notranjega upravljanja in kontrole na ravni celotne institucije, upoštevati pri oceni načrtov sanacije.

5.10 Uporaba na konsolidirani podlagi in posledice za subjekte v skupini

134. Na konsolidirani podlagi bi morali pristojni organi poleg elementov, zajetih v oddelkih zgoraj, oceniti, ali:
- upravljalni organ konsolidacijske institucije razume organizacijo skupine in vloge različnih subjektov v skupini ter njihove medsebojne povezave in odnose;
  - sta organizacijska in pravna struktura skupine, kadar je ustrezno, jasna in pregledna ter ustrezna glede na velikost in zapletenost poslovanja in operacij;
  - je institucija vzpostavila učinkovit sistem obveščanja vodstva in poročanja vodstvu na ravni celotne skupine, ki se uporablja za vse poslovne enote in pravne subjekte, ter ali so te informacije upravljalnemu organu nadrejene osebe institucije pravočasno na voljo;
  - je upravljalni organ konsolidacijske institucije vzpostavil usklajene strategije na ravni celotne skupine, vključno s strategijo na ravni skupine in okvirom nagnjenosti k prevzemanju tveganj;
  - upravljanje tveganj skupine zajema vsa pomembna tveganja ne glede na to, ali izhajajo iz subjektov, ki niso vključeni v konsolidacijo (vključno s subjekti s posebnim namenom, pravnimi osebami s posebnim namenom in podjetji za upravljanje nepremičnin), ter vzpostavlja celovit pregled nad vsemi tveganji;
  - institucija izvaja redne stresne teste, ki zajemajo vsa pomembna tveganja in subjekte v skladu s Smernicami organa EBA o stresnem testiranju institucij, in
  - je funkcija notranje revizije na ravni celotne skupine neodvisna, ima revizijski načrt na podlagi tveganja na ravni celotne skupine, ima ustrezno osebje in sredstva, ima ustrezen položaj in poroča neposredno upravljalnemu organu konsolidacijske institucije.
135. Ko pristojni organi oceno notranjega upravljanja in kontrole na ravni celotne institucije izvajajo na ravni podrejene družbe, bi morali poleg elementov, navedenih v tem naslovu, oceniti, ali se politike in postopki na ravni celotne skupine izvajajo dosledno na ravni podrejene družbe ter ali so subjekti v skupini sprejeli ukrepe za zagotovitev, da so njihove dejavnosti v skladu z vsemi veljavnimi zakoni in predpisi.

5.11 Povzetek ugotovitev in izračun rezultata

136. Pristojni organi bi morali na podlagi zgornje ocene oblikovati stališče o ustreznosti ureditev notranjega upravljanja institucije in kontrol na ravni celotne institucije. To stališče bi bilo treba upoštevati v povzetku ugotovitev skupaj z rezultatom, ki temelji na merilih, navedenih v tabeli 3.

Tabela 3. Nadzorniška merila za izračun rezultata notranjega upravljanja in kontrole na ravni celotne institucije

Rezultat	Nadzorniško mnenje	Merila
1	Pomanjkljivosti ureditev notranjega upravljanja in kontrol na ravni celotne institucije predstavljajo nizko raven tveganja za sposobnost delovanja institucije.	<ul style="list-style-type: none"> • Institucija ima trdno in pregledno organizacijsko strukturo z jasnimi odgovornostmi, pri čemer je prevzemanje tveganja ločeno od funkcije upravljanja tveganj in kontrolne funkcije. • Korporativna kultura, upravljanje nasprotij interesov in postopki prijavljanja nepravilnosti so ustrezni. • Sestava in delovanje upravljalnega organa sta ustrezna. • Časovna zavezanost članov upravljalnega odbora je primerna in, kadar je to ustrezno, skladna z omejitvijo števila direktorskih funkcij. • Institucija je sprejela politiko raznolikosti, ki spodbuja raznoliko sestavo odbora in upošteva določene cilje. • Politika prejemkov je v skladu s strategijo upravljanja tveganja in dolgoročnimi interesi institucije. • Okvir upravljanja tveganj in postopki upravljanja tveganj, vključno z ICAAP, ILAAP, PONP, okvirom stresnih testov ter načrtovanjem kapitala in likvidnosti, so ustrezni. • Okvir notranjih kontrol in notranje kontrole so ustrezni. • Funkcije notranjega upravljanja tveganja, zagotavljanja skladnosti in revizije so

Rezultat	Nadzorniško mnenje	Merila
		<p>neodvisne in imajo dovolj sredstev, funkcija notranje revizije pa uspešno deluje v skladu z uveljavljenimi mednarodnimi standardi in zahtevami.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Informacijski sistemi in ureditve neprekinjenega poslovanja so ustrezni. • Načrt sanacije je verodostojen, ureditve načrtovanja sanacije pa so ustrezne.
2	Pomanjkljivosti ureditev notranjega upravljanja in kontrol na ravni celotne institucije predstavljajo srednje nizko raven tveganja za sposobnost delovanja institucije.	<ul style="list-style-type: none"> • Institucija ima večinoma trdno in pregledno organizacijsko strukturo z jasnimi odgovornostmi, pri čemer je prevzemanje tveganja ločeno od funkcije upravljanja tveganj in kontrolne funkcije. • Korporativna kultura, upravljanje nasprotij interesov in postopki prijavljanja nepravilnosti so večinoma ustrezni. • Sestava in delovanje upravljalnega organa sta večinoma ustrezna. • Časovna zavezanost članov upravljalnega odbora je večinoma primerna in, kadar je to ustrezno, je upoštevana omejitev števila direktorskih funkcij. • Institucija je sprejela politiko raznolikosti, ki spodbuja raznoliko sestavo odbora in večinoma upošteva določene cilje ali izvaja ustrezne ukrepe za doseganje ciljev, opredeljenih v politiki. • Politika prejemkov je večinoma skladna s strategijo upravljanja tveganja in dolgoročnimi interesi institucije. • Okvir notranjih kontrol in notranje kontrole so večinoma ustrezni. • Funkcije notranjega upravljanja tveganja, zagotavljanja skladnosti in revizije so neodvisne, njihovo delovanje pa je večinoma učinkovito.

Rezultat	Nadzorniško mnenje	Merila
		<ul style="list-style-type: none"> • Informacijski sistemi in ureditve neprekinjenega poslovanja so večinoma ustrezni. • Načrt sanacije je večinoma verodostojen. Ureditve načrtovanja sanacije so večinoma ustrezne.
3	Pomanjkljivosti ureditev notranjega upravljanja in kontrol na ravni celotne institucije predstavljajo srednje visoko raven tveganja za sposobnost delovanja institucije.	<ul style="list-style-type: none"> • Organizacijska struktura institucije in odgovornosti niso v celoti pregledni, prevzemanje tveganja pa ni v celoti ločeno od funkcije upravljanja tveganj in kontrolne funkcije. • Obstajajo dvomi glede ustreznosti korporativne kulture, upravljanja nasprotij interesov in/ali postopkov prijavljanja nepravilnosti. • Obstajajo dvomi glede ustreznosti sestave in delovanja upravljalnega organa. • Obstajajo dvomi glede ustrezne časovne zavezanosti članov upravljalnega odbora in, kadar je to ustrezno, niso upoštevane omejitve števila direktorskih funkcij. • Institucija ni sprejela politike raznolikosti niti ni uvedla ustreznih ukrepov za doseganje ustrezne ravni raznolikosti. • Obstajajo pomisleki, da bi lahko bila politika prejemkov v nasprotju s strategijo upravljanja tveganja in dolgoročnimi interesi institucije. • Obstajajo dvomi glede ustreznosti okvira upravljanja tveganj in postopkov upravljanja tveganj, vključno z ICAAP, ILAAP, PONP, okvirom stresnih testov ter načrtovanjem kapitala in/ali likvidnosti. • Obstajajo dvomi glede ustreznosti okvira notranjih kontrol in notranjih kontrol. • Obstajajo dvomi glede neodvisnosti in učinkovitosti delovanja funkcij

Rezultat	Nadzorniško mnenje	Merila
		<p>notranjega upravljanja tveganja, zagotavljanja skladnosti in revizije.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Obstajajo dvomi glede ustreznosti informacijskih sistemov in ureditev neprekinjenega sodelovanja. • Ocenjeno je bilo, da ima načrt sanacije morda pomembne pomanjkljivosti in/ali obstajajo pomembne ovire za njegovo izvajanje, nadzorniški pomisleki pa niso bili v celoti obravnavani. Obstajajo dvomi glede ustreznosti ureditev načrtovanja sanacije.
4	Pomanjkljivosti ureditev notranjega upravljanja in kontrol na ravni celotne institucije predstavljajo visoko raven tveganja za sposobnost delovanja institucije.	<ul style="list-style-type: none"> • Organizacijska struktura institucije in odgovornosti niso pregledni, prevzemanje tveganja pa ni ločeno od funkcije upravljanja tveganj in kontrolne funkcije. • Korporativna kultura, upravljanje nasprotij interesov in/ali postopki prijavljanja nepravilnosti so neustrezni. • Sestava in delovanje upravljalnega organa sta neustrezna. • Časovna zavezanost članov upravljalnega odbora je nezadostna in, kadar je ustrezno, ni v skladu z omejitvijo števila direktorskih funkcij. • Institucija ni sprejela politike raznolikosti, upravljalni organ ni raznolik, institucija pa ni uvedla ukrepov, s katerimi bi si prizadevala za ustrezno raven raznolikosti. • Politika prejemkov je v nasprotju s strategijo upravljanja tveganja in dolgoročnimi interesi institucije. • Okvir upravljanja tveganj in postopki upravljanja tveganj, vključno z ICAAP, ILAAP, PONP, okvirom stresnih testov, načrtovanjem kapitala in/ali načrtovanjem likvidnosti, so neustrezni.

Rezultat	Nadzorniško mnenje	Merila
		<ul style="list-style-type: none"> Funkcije notranjega upravljanja tveganja, zagotavljanja skladnosti in/ali revizije niso neodvisne in/ali funkcija notranje revizije ne deluje v skladu z uveljavljenimi mednarodnimi standardi in zahtevami; delovanje ni učinkovito. Okvir notranjih kontrol in notranje kontrole so neustrezni. Informacijski sistemi in ureditve neprekinjenega poslovanja so neustrezni. Ocenjeno je bilo, da ima načrt sanacije pomembne pomanjkljivosti in/ali bistveno ovira njegovo izvajanje, pomisleki glede nadzora pa niso bili v celoti odpravljeni. Ureditve načrtovanja sanacije so neustrezne.

(22). Odstavek 129 se nadomesti z naslednjim:

„Rezultat ocene vsakega pomembnega tveganja bi se moral odražati v povzetku ugotovitev, v katerem so pojasnjeni glavni dejavniki tveganja in naveden rezultat tveganja, kot je določeno v naslednjih oddelkih.“

(23). Odstavka 130 in 131 se črtata.

(24). V odstavku 196 se za besedo „rezultatom“ doda beseda „tveganja“.

(25). Tabela 4 se nadomesti z naslednjim:

Rezultat tveganja	Nadzorniško mnenje	Merila glede inherentnih tveganj	Merila glede ustreznega upravljanja in kontrol
1	Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo nizko.	<ul style="list-style-type: none"> Glede na naravo in sestavo izpostavljenosti kreditnemu tveganju gre za nepomembno tveganje/zelo nizko tveganje. Izpostavljenost kompleksnim produktom in transakcijam ni pomembna/je zelo nizka. Raven tveganja kreditne koncentracije ni pomembna/je zelo nizka. Raven restrukturiranih in nedonosnih izpostavljenosti ni pomembna/je zelo nizka. 	<ul style="list-style-type: none"> Politika in strategija kreditnega tveganja institucije sta usklajeni z njeno splošno strategijo in nagnjenostjo k prevzemanju tveganja. Organizacijski okvir za kreditno tveganje je zanesljiv ter ima jasne odgovornosti in jasno ločene naloge med prevzemniki tveganja ter

Rezultat tveganja	Nadzorniško mnenje	Merila glede inherentnih tveganj	Merila glede ustreznega upravljanja in kontrol
		<ul style="list-style-type: none"> • Kreditno tveganje, ki izhaja iz donosnih izpostavljenosti, ni pomembno/je zelo nizko. • Raven kritja rezervacij in prilagoditev kreditnega vrednotenja je zelo visoka. • Raven kritja ter kakovosti jamstev in zavarovanja s premoženjem so zelo visoki. 	<p>funkcijami upravljanja in kontrole.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sistemi za merjenje in spremljanje kreditnega tveganja ter poročanje o njem so primerni. • Notranje omejitve in okvir kontrol za kreditno tveganje so ustrezni.
2	<p>Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo srednje nizko.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Glede na naravo in sestavo izpostavljenosti kreditnemu tveganju gre za nizko do srednje tveganje. • Izpostavljenost kompleksnim produktom in transakcijam je nizka do srednja. • Raven tveganja kreditne koncentracije je nizka do srednja. • Raven restrukturiranih in nedonosnih izpostavljenosti je nizka do srednja. • Kreditno tveganje, ki izhaja iz donosnih izpostavljenosti, je nizko do srednje. • Raven kritja rezervacij in prilagoditev kreditnega vrednotenja je visoka. • Raven kritja ter kakovosti jamstev in zavarovanja s premoženjem je visoka. 	<ul style="list-style-type: none"> • Omejitve, ki omogočajo zmanjšanje ali omejitev kreditnega tveganja, so v skladu s strategijo upravljanja kreditnega tveganja in nagnjenostjo k prevzemanju tveganja institucije.
3	<p>Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo srednje visoko.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Glede na naravo in sestavo izpostavljenosti kreditnemu tveganju gre za srednje do visoko tveganje. • Izpostavljenost kompleksnim produktom in transakcijam je srednja do visoka. • Raven tveganja kreditne koncentracije je srednja do visoka. • Raven restrukturiranih in nedonosnih izpostavljenosti je srednja do visoka. • Kreditno tveganje, ki izhaja iz donosnih izpostavljenosti, je srednje do visoko, pri čemer se v 	

Rezultat tveganja	Nadzorniško mnenje	Merila glede inherentnih tveganj	Merila glede ustreznega upravljanja in kontrol
		<p>stresnih pogojih dodatno poveča.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Raven kritja rezervacij in prilagoditev kreditnega vrednotenja je srednja. • Raven kritja ter kakovosti jamstev in zavarovanja s premoženjem je srednja. 	
4	Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo visoko.	<ul style="list-style-type: none"> • Glede na naravo in sestavo izpostavljenosti kreditnemu tveganju gre za visoko tveganje. • Izpostavljenost kompleksnim produktom in transakcijam je visoka. • Raven tveganja kreditne koncentracije je visoka. • Raven restrukturiranih in nedonosnih izpostavljenosti je visoka. • Kreditno tveganje, ki izhaja iz donosnih izpostavljenosti, je visoko. • Raven kritja rezervacij in prilagoditev kreditnega vrednotenja je nizka. • Raven kritja ter kakovosti jamstev in zavarovanja s premoženjem je nizka. 	

(26). V odstavku 231 se za besedo „rezultatom“ doda beseda „tveganja“.

(27). Tabela 5 se nadomesti z naslednjim:

Rezultat tveganja	Nadzorniško mnenje	Merila glede inherentnih tveganj	Merila glede ustreznega upravljanja in kontrol
1	Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo nizko.	<ul style="list-style-type: none"> • Glede na naravo in sestavo izpostavljenosti je mogoče sklepati, da tržno tveganje ni pomembno/je zelo nizko. • Izpostavljenosti institucije tržnemu tveganju niso kompleksne. 	<ul style="list-style-type: none"> • Politika in strategija upravljanja tržnega tveganja institucije sta usklajeni z njeno splošno strategijo in nagnjenostjo k prevzemanju tveganja. • Organizacijski okvir za tržno tveganje je zanesljiv

Rezultat tveganja	Nadzorniško mnenje	Merila glede inherentnih tveganj	Merila glede ustreznega upravljanja in kontrol
		<ul style="list-style-type: none"> • Raven koncentracije tržnega tveganja ni pomembna/je zelo nizka. • Izpostavljenosti institucije tržnemu tveganju ustvarjajo stabilne donose. 	<p>ter ima jasne odgovornosti in jasno ločene naloge med prevzemniki tveganja ter funkcijami upravljanja in kontrole.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sistemi za merjenje in spremljanje tržnega tveganja ter poročanje o njem so primerni.
2	<p>Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo srednje nizko.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Glede na naravo in sestavo izpostavljenosti tržnemu tveganju gre za nizko do srednje tveganje. • Raven zapletenosti izpostavljenosti institucije tržnemu tveganju je nizka do srednja. • Raven koncentracije tržnega tveganja je nizka do srednja. • Izpostavljenosti institucije tržnemu tveganju ustvarjajo donose, ki imajo nizko do srednjo stopnjo nestanovitnosti. 	<ul style="list-style-type: none"> • Notranje omejitve in okvir kontrol za tržno tveganje so zanesljivi ter skladni s strategijo upravljanja tveganj institucije in nagnjenostjo institucije k prevzemanju tveganja.
3	<p>Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo srednje visoko.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Glede na naravo in sestavo izpostavljenosti tržnemu tveganju gre za srednje do visoko tveganje. • Raven zapletenosti izpostavljenosti institucije tržnemu tveganju je srednja do visoka. • Raven koncentracije tržnega tveganja je srednja do visoka. • Izpostavljenosti institucije tržnemu tveganju ustvarjajo donose, ki imajo srednjo do visoko stopnjo nestanovitnosti. 	
4	<p>Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo visoko.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Glede na naravo in sestavo izpostavljenosti tržnemu tveganju gre za visoko tveganje. • Raven zapletenosti izpostavljenosti institucije tržnemu tveganju je visoka. • Raven koncentracije tržnega tveganja je visoka. • Izpostavljenosti institucije tržnemu tveganju ustvarjajo donose, ki imajo visoko stopnjo nestanovitnosti. 	

(28). V odstavku 287 se za besedo „rezultatom“ doda beseda „tveganja“.

(29). Tabela 6 se nadomesti z naslednjim:

Rezultat tveganja	Nadzorniško mnenje	Merila glede inherentnih tveganj	Merila glede ustreznega upravljanja in kontrol
1	Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo nizko.	<ul style="list-style-type: none"> Izpostavljenosti institucije operativnemu tveganju so omejene na le nekaj kategorij vpliva z visoko pogostostjo/majhno resnostjo. Analiza scenarijev in primerjava z izgubami primerljivih subjektov kaže, da izpostavljenosti institucije operativnemu tveganju niso pomembne/so zelo nizke. Raven izgub, ki jih je imela institucija v zadnjih letih, ni pomembna/je zelo nizka ali pa se je zmanjšala z višje ravni. 	<ul style="list-style-type: none"> Politika in strategija operativnega tveganja institucije sta usklajeni z njeno splošno strategijo in nagnjenostjo k prevzemanju tveganja. Organizacijski okvir za operativno tveganje je zanesljiv ter ima jasne odgovornosti in jasno ločene naloge med prevzemniki tveganja ter funkcijama upravljanja in kontrole. Sistemi za merjenje in spremljanje operativnega tveganja ter poročanje o njem so ustrezni. Okvir kontrol za operativno tveganje je učinkovit.
2	Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo srednje nizko.	<ul style="list-style-type: none"> Izpostavljenosti institucije operativnemu tveganju so predvsem v kategorijah vpliva z visoko pogostostjo/majhno resnostjo. Analiza scenarija in primerjava z izgubami primerljivih subjektov kaže, da so izpostavljenosti institucije operativnemu tveganju nizke do srednje. Raven izgub, ki jih je imela institucija v zadnjih letih, je nizka do srednja ali pa naj bi se povečala z nižje pretekle ravni ali zmanjšala z višje pretekle ravni. 	
3	Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo srednje visoko.	<ul style="list-style-type: none"> Izpostavljenosti institucije operativnemu tveganju se nanašajo na nekatere kategorije vpliva z nizko pogostostjo/veliko resnostjo. Analiza scenarija in primerjava z izgubami primerljivih subjektov kaže, da so izpostavljenosti institucije operativnemu tveganju srednje do visoke. Raven izgub, ki jih je imela institucija v zadnjih letih, je srednja do visoka ali pa naj bi se 	

Rezultat tveganja	Nadzorniško mnenje	Merila glede inherentnih tveganj	Merila glede ustreznega upravljanja in kontrol
		povečala z nižje pretekle ravni ali zmanjšala z višje pretekle ravni.	
4	Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo visoko.	<ul style="list-style-type: none"> Izpostavljenosti institucije operativnemu tveganju se nanašajo na vse glavne kategorije. Analiza scenarija in primerjava z izgubami primerljivih subjektov kaže, da so izpostavljenosti institucije operativnemu tveganju velike in se povečujejo. Raven izgub, ki jih je imela institucija v zadnjih nekaj letih, je velika ali pa se je tveganje znatno povečalo. 	

(30). Oddelek 6.5 se nadomesti z naslednjim:

6.5 Ocena obrestnega tveganja, ki izhaja iz dejavnosti netrgovalne knjige

6.5.1 Splošne ugotovitve

310. Pristojni organi bi morali oceniti obrestno tveganje, ki izhaja iz obrestno občutljivih pozicij iz netrgovalnih bilančnih in zunajbilančnih dejavnosti (kar se običajno imenuje obrestno tveganje v netrgovalni knjigi ali IRRBB), vključno z varovanji za te pozicije, ne glede na njihovo pripoznavanje in merjenje ter ne glede na pripoznavanje in merjenje dobičkov in izgub, za računovodske namene (tveganje spremembe kreditnega razmika, ki izhaja iz nekaterih pozicij netrgovalne knjige, je zajeto v oddelku o tržnem tveganju).

311. Pristojni organi bi morali pri oceni IRRBB upoštevati naslednje podkategorije:

- vrzelno tveganje – tveganje, ki je posledica časovne strukture obrestno občutljivih instrumentov, ki izhaja iz razlik v časovni razporeditvi sprememb obrestnih mer, pri čemer zajema spremembe časovne strukture obrestnih mer, ki se dosledno pojavljajo v krivulji donosa (vzporedno tveganje) ali se razlikujejo po obdobju (nevzporedno tveganje);
- osnovno tveganje – tveganje, ki izhaja iz vpliva relativnih sprememb obrestnih mer na občutljive instrumente obrestnih mer, ki imajo podobne zapadlosti, vendar se zanje določi cena z uporabo različnih indeksov obrestnih mer. Izhaja iz nepopolne korelacije v prilagoditvi natečenih in plačanih obresti za različne obrestno občutljive instrumente sicer podobnimi značilnostmi spremembe obrestnih mer,

- c. opcijsko tveganje – tveganje, ki izhaja iz opcij (vgrajenih in izrecnih), pri čemer lahko institucija ali njena stranka spremeni stopnjo in časovno razporeditev svojih denarnih tokov, tj. tveganje, ki izhaja iz obrestno občutljivih instrumentov, pri čemer bo imetnik skoraj zagotovo izrabil opcijo, če je to v njegovem finančnem interesu (vgrajene ali izrecne samodejne opcije), in tveganje, ki izhaja iz prožnosti, vgrajene implicitno ali v okviru obrestno občutljivih instrumentov, tako da lahko spremembe obrestnih mer povzročijo spremembo vedenja stranke (vgrajeno vedenjsko opcijsko tveganje).
312. Pristojni organi bi morali upoštevati, ali institucija preudarno upošteva napotke iz Smernic organa EBA o upravljanju tveganja spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti netrgovalne knjige (smernice EBA o IRRBB)¹², izdanih v skladu s členom 98(5) Direktive 2013/36/EU. To velja zlasti za izračun nadzorniškega testa odstopanj iz člena 98(5) navedene direktive in morebiten drug nadzorniški test odstopanj ter za notranje postopke institucije za opredelitev, merjenje, spremljanje in kontrolo obrestnega tveganja institucije.

6.5.2 Ocena inherentnega IRRBB

313. Na podlagi ocene IRRBB pri delovanju bi morali pristojni organi določiti glavne dejavnike izpostavljenosti IRRBB institucije in oceniti morebiten bonitetni vpliv tega tveganja na institucijo. Pri oblikovanju ocene IRRBB pri delovanju bi bilo treba izvesti naslednje glavne korake:
- a. predhodno oceno;
  - b. oceno narave in sestave profila obrestnega tveganja institucije ter
  - c. oceno rezultata nadzorniških testov odstopanj in nadzorniških stresnih testov ter scenarijev pretresa in stresa institucije na področju obrestnih mer.

Predhodna ocena

314. Pri določanju obsega ocene IRRBB bi morali pristojni organi najprej opredeliti vire IRRBB, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena institucija. Pri tem bi morali uporabiti znanje, pridobljeno iz informacij ICAAP in ILAAP, zbranih za namene SREP, poročanja o IRRBB, ocene drugih elementov SREP, primerjave položaja institucije s položajem primerljivih subjektov in iz katerih koli drugih nadzornih dejavnosti.
315. Pristojni organi bi morali upoštevati vsaj naslednje:
- a. kako institucija upravlja obrestno tveganje, vključno s svojo glavno strategijo upravljanja IRRBB in nagnjenostjo k prevzemanju tveganja v zvezi z IRRBB;

---

¹² EBA-GL-2018-02. Smernice so na voljo prek spleta: <http://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/supervisory-review/guidelines-on-technical-aspects-of-the-management-of-interest-rate-risk-arising-from-non-trading-activities-under-the-supervisory-review-process>

- b. vpliv nadzorniškega testa odstopanj iz člena 98(5) Direktive 2013/36/EU in morebitnega drugega nadzorniškega testa odstopanj, ob upoštevanju smernic organa EBA, izdanih v skladu z navedenim členom, na ekonomsko vrednost institucije kot delež regulativnega kapitala ali temeljnega kapitala (T1);
  - c. vpliv na dobičke in ekonomsko vrednost zaradi spremembe obrestnih mer v skladu z metodologijo, ki jo uporablja institucija, in
  - d. notranji kapital – kadar je ustrezno – dodeljen IRRBB, v skupnem znesku in kot delež skupnega notranjega kapitala institucije glede na njen ICAAP, vključno s preteklim trendom in napovedmi, če so na voljo.
316. V svoji predhodni oceni bi morali pristojni organi upoštevati tudi znatne spremembe izpostavljenosti institucije do IRRBB. Oceniti bi morali vsaj naslednje vidike:
- a. znatne spremembe splošne strategije upravljanja IRRBB, nagnjenosti k prevzemanju tveganja, politike in višine omejitev institucije;
  - b. morebiten vpliv teh sprememb na profil tveganja institucije;
  - c. večje spremembe v modeliranju, vedenju strank ali uporabi obrestnih izvedenih finančnih instrumentov institucij ter
  - d. glavne trende na trgu.

Narava in sestava profila obrestnega tveganja institucije

317. Pristojni organi bi morali oblikovati jasno stališče o tem, kako lahko spremembe obrestnih mer negativno vplivajo na dobiček in ekonomsko vrednost institucije (sedanjo vrednost pričakovanih denarnih tokov), da si ustvarijo kratkoročno in dolgoročneje mnenje o morebitni grožnji za kapitalno ustreznost.
318. Pri tem bi morali pristojni organi analizirati in oblikovati jasno stališče o strukturi sredstev, obveznostih in zunajbilančni izpostavljenosti institucije. Zlasti glede:
- a. različnih pozicij v netrgovalni knjigi, njihove zapadlosti ali datumov prevrednotenja in vedenjskih predpostavk (npr. predpostavke v zvezi s produkti z negotovo zapadlostjo) v povezavi s temi pozicijami;
  - b. obrestnih denarnih tokov institucije, če so na voljo;
  - c. deleža produktov z negotovo zapadlostjo in produktov z izrecnimi in/ali vgrajenimi opcijami, pri čemer je treba posebno pozornost nameniti produktom z vgrajeno opcionalnostjo glede strank, ter
  - d. strategije institucije glede varovanja pred tveganjem ter količine in uporabe izvedenih finančnih instrumentov (varovanje ali špekulacija).

319. Da bi pristojni organi bolje določili zapletenost in profil obrestnega tveganja institucije, bi morali razumeti tudi glavne značilnosti sredstev, obveznosti in zunajbilančnih izpostavljenosti institucije, zlasti:
- a. kreditni portfelj (npr. količino posojil brez zapadlosti, količino posojil s predplačilnimi opcijami, količino posojil s spremenljivo obrestno mero s spodnjo in zgornjo mejo, delež pogodb za posojila s spremenljivo obrestno mero, ki preprečujejo prevrednotenje po negativnih obrestnih merah itd.);
  - b. portfelj obveznic (npr. količino naložb z opcijami, morebitne koncentracije);
  - c. nedonosne izpostavljenosti;
  - d. depozitne račune (npr. občutljivost depozitne osnove institucije na spremembe obrestnih mer, vključno s temeljnimi depoziti, morebitne koncentracije);
  - e. izvedene finančne instrumente (npr. zapletenost izvedenih finančnih instrumentov, ki se uporabljajo za varovanje ali za špekulativne namene, pomisleki glede prodanih ali kupljenih obrestnih opcij, vpliv izvedenih finančnih instrumentov na trajanje pozicij netrigovalne knjige) in
  - f. naravo IRRBB, vgrajenega v instrumente poštene vrednosti, vključno z manj likvidnimi instrumenti, kot so sredstva in obveznosti ravni 3.
320. Pristojni organi bi morali pri analizi vpliva na dobiček institucije upoštevati različne vire prihodka institucije in stroške ter njihovo relativno težo za skupne prihodke. Zavedati bi se morali, v kakšnem obsegu so donosi institucije odvisni od obrestno občutljivih pozicij, ter določiti, kako bi različne spremembe obrestnih mer vplivale na neto prihodek institucije od obresti in določanje vplivov sprememb tržne vrednosti instrumentov – odvisno od računovodske obravnave – ki se kažejo v izkazu poslovnega izida ali neposredno v lastniškem kapitalu (npr. prek drugega vseobsegajočega donosa).
321. Pri analizi vpliva na ekonomsko vrednost in dobiček institucije bi morali pristojni organi najprej upoštevati rezultate nadzorniškega testa odstopanj iz člena 98(5) Direktive 2013/36/EU in morebitnega drugega nadzorniškega testa odstopanj, da bi dobili začetno primerjalno vrednost, ki bi jo lahko uporabili za primerjavo, kako spreminjanje obrestnih mer vpliva na institucijo. Za zagotovitev skladnosti bi morali pristojni organi upoštevati smernice organa EBA, izdane v skladu z navedenim členom. Pri izvajanju te ocene bi morali pristojni organi posebno pozornost nameniti občutljivosti denarnih tokov za prevrednotenja, kar zadeva časovno razporeditev in količino, na spremembe v osnovnih ključnih predpostavkah (predvsem za račune strank brez določenih datumov prevrednotenja, račune strank z vgrajeno opcionalnostjo glede strank in/ali lastniški kapital).

322. Pristojni organi bi morali poskušati razumeti učinek teh predpostavk in nato ločiti tveganja za ekonomsko vrednost in dohodke, ki izhajajo iz vedenjskih prilagoditev institucije.
323. Pozornost bi morali nameniti občutljivosti denarnih tokov na spremembe v vrednotenju instrumentov poštene vrednosti, vključno z obrestnimi izvedenimi finančnimi instrumenti v povezavi s spremembami obrestne mere (npr. vpliv sprememb tržnega vrednotenja pri instrumentih poštene vrednosti na izkaz poslovnega izida, učinkovitost varovanja pred tveganji).
324. Poleg uporabe nadzorniškega testa odstopanj iz člena 98(5) Direktive 2013/36/EU in morebitnega drugega nadzorniškega testa odstopanj bi morali pristojni organi proučiti možnost uporabe lastnih določenih scenarijev pretresa (tj. večjih ali manjših, za vse ali nekatere valute, kar omogoča nevzporedno spreminjanje stopenj, upoštevanje osnovnega tveganja itd.). Pri določanju ravni, pri kateri je treba določiti te dodatne scenarije pretresa, bi morali pristojni organi upoštevati dejavnike, kot so splošna raven obrestnih mer, oblika krivulje donosa in vse ustrezne nacionalne značilnosti njihovih finančnih sistemov. Notranji sistemi institucije bi zato morali biti dovolj prilagodljivi za izračun občutljivosti na morebiten pretres, ki ga predpiše pristojni organ.
325. Pristojni organi bi morali v svoji kvantitativni oceni upoštevati tudi rezultate notranjih metodologij institucije za merjenje IRRBB, če je to ustrezno. Na podlagi analize teh metodologij bi morali pristojni organi bolje razumeti glavne dejavnike tveganja, na katerih temelji profil IRRBB institucije.
326. Pristojni organi bi morali oceniti, ali institucije, ki poslujejo v različnih valutah, izvedejo analizo obrestnega tveganja v vseh valutah, v katerih imajo pomembno pozicijo. Oceniti bi morali tudi pristope, ki jih te institucije uporabljajo za združevanje rezultatov meritev ekonomske vrednosti in dobička v posameznih valutah.
327. Pri analizi rezultatov vpliva nadzorniških testov odstopanj in notranjih metodologij institucije bi morali pristojni organi upoštevati „trenutne“ podatke in pretekle trende. Te stopnje bi bilo treba primerjati s primerljivimi subjekti in obravnavati v okviru razmer na globalnem trgu.

Scenariji pretresa in stresno testiranje

328. Pristojni organi bi morali oceniti in upoštevati rezultate obrestnih scenarijev pretresa in stresnih testov na področju obrestnih mer (poleg rezultatov nadzorniških testov odstopanj), ki jih izvede institucija v okviru svojega stalnega procesa notranjega upravljanja. V zvezi s tem bi morali pristojni organi poznati glavne vire IRRBB institucije.
329. Če se pri pregledu rezultatov scenarijev pretresa in stresnih testov institucije ugotovi posebno kopičenje prevrednotenja/zapadlosti na različnih točkah krivulje oziroma obstaja sum za to, lahko pristojni organi izvedejo dodatne analize.

6.5.3 Ocena upravljanja in kontrole IRRBB (funkciji kontrole upravljanja tveganja in zagotavljanja skladnosti ter notranje revizije)

330. Da bi se omogočilo celovito razumevanje profila obrestnega tveganja institucije v netrgovalni knjigi, bi morali pristojni organi pregledati upravljanje in okvir, na katerem temeljijo izpostavljenosti institucije obrestnemu tveganju.
331. Pristojni organi bi morali oceniti naslednje elemente:
- a. strategijo upravljanja IRRBB in nagnjenost institucije k prevzemanju IRRBB (kot ločene elemente ali kot del širše strategije upravljanja tržnega tveganja in nagnjenosti institucije k prevzemanju tržnega tveganja);
  - b. organizacijski okvir in odgovornosti;
  - c. politike in postopke;
  - d. opredelitev, merjenje, vključno z notranjimi modeli, in spremljanje tveganja ter poročanje o njem in
  - e. okvir notranjih kontrol.

Strategija upravljanja IRRBB in nagnjenost institucije k prevzemanju IRRBB

332. Pristojni organi bi morali oceniti, ali ima institucija vzpostavljeno zanesljivo, jasno oblikovano in dokumentirano strategijo upravljanja IRRBB, ki jo odobri upravljalni organ. Pri tej oceni bi morali pristojni organi upoštevati, ali:
- a. upravljalni organ jasno izrazi strategijo upravljanja IRRBB in nagnjenost institucije k prevzemanju IRRBB ter postopek pregleda tega tveganja (npr. v primeru splošnega pregleda strategije tveganja ali pomislekov glede dobičkonosnosti ali kapitalске ustreznosti) ter ali višje vodstvo ustrezno izvaja strategijo upravljanja IRRBB, ki jo je odobril upravljalni organ, pri čemer zagotavlja, da so dejavnosti institucije skladne z uveljavljeno strategijo, da so sestavljeni in se izvajajo pisni postopki ter da so odgovornosti jasno in ustrezno dodeljene;
  - b. strategija upravljanja IRRBB institucije ustrezno odraža nagnjenost institucije k prevzemanju IRRBB ter je ta strategija skladna s splošno nagnjenostjo institucije k prevzemanju tveganja;
  - c. sta strategija upravljanja IRRBB in nagnjenost institucije k prevzemanju IRRBB ustrezni za institucijo glede na:
    - poslovni model;
    - njeno splošno strategijo tveganja in nagnjenost k prevzemanju tveganja;

- tržno okolje in vloge v finančnem sistemu ter
  - njeno kapitalsko ustreznost;
- d. strategija upravljanja IRRBB institucije splošno zajema vse dejavnosti institucije, pri katerih je IRRBB pomembno;
- e. se v strategiji upravljanja IRRBB institucije upoštevajo ciklični vidiki gospodarstva in posledične spremembe sestave dejavnosti IRRBB ter
- f. ima institucija vzpostavljen ustrezen okvir za zagotavljanje, da je zadevno osebje ustrezno obveščeno o strategiji upravljanja IRRBB.

Organizacijski okvir in odgovornosti

333. Pristojni organi bi morali oceniti, ali ima institucija ustrezen organizacijski okvir in jasno opredeljene odgovornosti za upravljanje, merjenje, spremljanje in kontrolne funkcije IRRBB z zadostnimi človeškimi in tehničnimi viri. Upoštevati bi morali, ali:
- a. obstajajo jasno opredeljene odgovornosti za splošno upravljanje IRRBB ter za sprejemanje, spremljanje in kontrolo IRRBB ter poročanje o njem;
  - b. je področje upravljanja in kontrole IRRBB predmet neodvisnega pregleda in ima jasno opredeljeno organizacijo ter je funkcionalno in hierarhično neodvisno od poslovnega področja ter
  - c. je osebje, ki se ukvarja z obrestnim tveganjem (na poslovnem področju ter na področjih upravljanja in kontrole) ustrezno usposobljeno in ima ustrezne izkušnje.

Politike in postopki

334. Pristojni organi bi morali oceniti, ali ima institucija jasno opredeljene politike in postopke za upravljanje IRRBB, ki so skladni z njeno strategijo upravljanja IRRBB in nagnjenostjo k prevzemanju IRRBB. Upoštevati bi morali, ali:
- a. upravljalni organ odobri politike za upravljanje, merjenje in kontrolo IRRBB ter o njih razpravlja in jih redno pregleduje v skladu s strategijami upravljanja tveganja;
  - b. je višje vodstvo odgovorno za razvoj politik in postopkov ter zagotavljanje ustreznega izvajanja odločitev upravljalnega organa;
  - c. so politike upravljanja IRRBB skladne z ustreznimi predpisi in primerne glede na naravo in zapletenost dejavnosti institucije, pri čemer omogočajo jasno razumevanje IRRBB pri delovanju;
  - d. so take politike jasno oblikovane, objavljene in se v instituciji dosledno uporabljajo;

- e. se te politike uporabljajo dosledno v bančnih skupinah in omogočajo ustrezno upravljanje IRRBB,
- f. politike upravljanja IRRBB določajo postopke za razvoj novih produktov, pomembne pobude za varovanje pred tveganjem ali upravljanje tveganj in take politike je odobril upravljalni organ ali njegov ustrezen delegirani odbor. Pristojni organi bi morali zlasti zagotoviti, da:
  - so novi produkti, nove pomembne pobude za varovanje in upravljanje tveganj predmet ustreznih postopkov in kontrol pred njihovim uvajanjem ali uporabo ter
  - ali je institucija izvedla analizo njihovega možnega vpliva v svojem skupnem profilu tveganja.

Opredelitev, merjenje, vključno z notranjimi modeli, in spremljanje tveganja ter poročanje o tveganju

335. Pristojni organi bi morali oceniti, ali ima institucija ustrezen okvir za opredelitev, razumevanje, merjenje in spremljanje IRRBB v skladu z ravno, zapletenostjo in tveganostjo pozicij iz netrgovalne knjige ter velikostjo in zapletenostjo institucije. Ocena bi morala zajemati notranje modele, kot so modeli, povezani z vedenjem strank (npr. modela stabilnosti depozitov in predčasnega odplačila posojila). Upoštevati bi morali, ali:
  - a. informacijski sistemi in tehnike merjenja omogočajo vodstvu, da izmeri IRRBB pri delovanju pri vseh svojih pomembnih bilančnih in zunajbilančnih izpostavljenostih (po potrebi na ravni skupine), vključno z notranjimi varovanji pred tveganji, v portfelju netrgovalne knjige;
  - b. ima institucija ustrezno osebje in metodologije za merjenje IRRBB (v skladu z zahtevami organa EBA iz Smernic o upravljanju tveganja spremembe obrestne mere, ki izhaja iz netrgovalnih dejavnosti – smernice organa EBA o IRRBB), ob upoštevanju velikosti, oblike in zapletenosti izpostavljenosti obrestnemu tveganju;
  - c. se pri predpostavkah, na katerih temeljijo notranji modeli in metodologije, upoštevajo napotki iz smernic organa EBA o IRRBB. Pristojni organi bi morali zlasti oceniti, ali so predpostavke institucije v zvezi s pozicijami brez pogodbene zapadlosti in vgrajenih opcij glede strank smiselne. Pristojni organi bi morali tudi oceniti, ali institucije v izračun ekonomske vrednosti vključijo lastniški kapital, in če ga, analizirati vpliv izključitve lastniškega kapitala iz tega izračuna;
  - d. se pri sistemih merjenja tveganj institucije upoštevajo vse pomembne oblike obrestnih tveganj, ki jim je izpostavljena institucija (npr. vrzelno tveganje, osnovno tveganje in opsijsko tveganje). Če so nekateri instrumenti in/ali dejavniki izključeni iz sistemov merjenja tveganj, bi morale biti institucije sposobne nadzornikom pojasniti razloge za njihovo izključitev in količinsko opredeliti pomembnost izključitev;

- e. so notranji modeli institucije, uporabljeni za merjenje IRRBB, ustrezno razviti, neodvisno potrjeni (vključno s tem, ali so bila temeljito ocenjena morebitna strokovna mnenja in presoje, uporabljene v notranjih modelih) in se redno pregledujejo;
  - f. so informacije, ki jih zagotovijo informacijski sistemi, kakovostne, podrobne in pravočasne in ali lahko sistemi združijo podatke o tveganjih za vse portfelje, dejavnosti in subjekte, vključene v obseg konsolidacije. Informacijski sistemi bi morali biti skladni z napotki iz smernic organa EBA o IRRBB;
  - g. so podatki, na katerih temelji postopek merjenja tveganj, ki bi moral biti skladen tudi z napotki iz Smernic organa EBA o IRRBB, celoviti in pravočasni;
  - h. se lahko s sistemi merjenja tveganj institucije opredelijo morebitne koncentracije IRRBB (npr. v določenih časovnih sklopih);
  - i. odgovorni za upravljanje tveganja in višje vodstvo institucije razumejo predpostavke, na katerih temeljijo sistemi merjenja, zlasti v zvezi s pozicijami z negotovo pogodbeno zapadlostjo in pozicijami z implicitnimi ali eksplicitnimi opcijami, ter predpostavke institucije glede lastniškega kapitala;
  - j. se odgovorni za upravljanje tveganja in višje vodstvo institucije zavedajo stopnje modelskega tveganja, ki prevladuje v tehnikah institucije za merjenje tveganja,
  - k. je uporaba obrestnih izvedenih finančnih instrumentov skladna s strategijo upravljanja tveganja IRRBB in ali se te dejavnosti izvajajo v okviru nagnjenosti k prevzemanju tveganja in z vzpostavljenimi ustreznimi ureditvami notranjega upravljanja.
336. Pristojni organi bi morali oceniti, ali je institucija izvedla ustrezne scenarije stresnih testov, ki dopolnjujejo njen sistem merjenja tveganja. Pri oceni bi morali oceniti skladnost z ustreznimi napotki iz smernic organa EBA, izdanih v skladu s členom 98(5) Direktive 2013/36/EU.
337. Pristojni organi bi morali oceniti, ali ima institucija ustrezen okvir za spremljanje IRRBB in notranje poročanje o IRRBB, ki zagotavlja takojšnje ukrepanje na ustrezni ravni višjega vodstva ali upravljalnega organa institucije, če je to potrebno. Sistem spremljanja bi moral vključevati posebne kazalnike in ustrezne sprožilce za zagotovitev učinkovitega sistema zgodnjega opozarjanja. Pristojni organi bi morali upoštevati, ali vodstvo in kontrolna enota upravljalnemu organu in višjemu vodstvu redno sporočata (pogostost bo odvisna od obsega, zapletenosti in ravni izpostavljenosti IRRBB) vsaj naslednje informacije:
- a. pregled trenutnih izpostavljenosti IRRBB, rezultate dobičkov in izgub, izračun tveganja ter dejavnike ravni in usmeritev IRRBB;
  - b. znatne kršitve omejitev IRRBB;

- c. spremembe glavnih predpostavk ali parametrov, na katerih temeljijo postopki za oceno IRRBB, ter
- d. spremembe pozicij obrestnih izvedenih finančnih instrumentov in ali so povezane s spremembami v osnovni strategiji varovanja pred tveganjem.

Okvir notranjih kontrol

338. Pristojni organi bi morali oceniti, ali ima institucija zanesljiv in celovit okvir kontrol ter zanesljive varovalne ukrepe za zmanjševanje izpostavljenosti IRRBB v skladu z njeno strategijo upravljanja tveganj in nagnjenostjo k prevzemanju tveganja. Upoštevati bi morali, ali:
- a. obseg kontrolne funkcije institucije vključuje vse konsolidirane subjekte, geografske lokacije in finančne dejavnosti;
  - b. obstajajo notranje kontrole, operativne omejitve in druge prakse, katerih cilj je ohranjanje izpostavljenosti IRRBB na ravneh, sprejemljivih za institucijo, v skladu s parametri, ki jih določita upravljalni organ in višje vodstvo, ter nagnjenostjo institucije k prevzemanju tveganja ter
  - c. ali ima institucija ustrezne notranje kontrole in prakse za zagotavljanje, da se kršitve in izjeme pri politikah, postopkih in omejitvah pravočasno sporočajo ustrezni ravni upravljanja za ukrepanje.
339. Pristojni organi bi morali oceniti sistem omejitev, med drugim tudi, ali:
- a. je sistem skladen s strategijo upravljanja tveganj in nagnjenostjo institucije k prevzemanju tveganja;
  - b. je sistem primeren glede na zapletenost organizacije institucije in izpostavljenosti IRRBB ter glede na njeno zmožnost merjenja in upravljanja tega tveganja;
  - c. sistem obravnava morebiten vpliv sprememb obrestnih mer na dobiček in ekonomsko vrednost institucije (z vidika dobička morajo omejitve določati sprejemljive ravni nestanovitnosti za dobiček v skladu z določenimi scenariji obrestnih mer; oblika omejitev za obravnavo učinka obrestnih mer na ekonomsko vrednost institucije bi morala biti ustrezna glede na velikost in zapletenost dejavnosti in osnovnih pozicij institucije);
  - d. so določene omejitve absolutne oziroma ali so mogoče kršitve omejitev (v tem primeru bi morale politike institucije jasno določati obdobje in posebne okoliščine, v katerih so takšne kršitve omejitev mogoče; pristojni organi bi morali zahtevati informacije o ukrepih, ki zagotavljajo upoštevanje omejitev) in
  - e. ali ima institucija ustrezne postopke za redno pregledovanje svojih omejitev.

340. Pristojni organi bi morali oceniti funkcionalnost funkcije notranje revizije. Pri tem bi morali oceniti, ali:
- institucija redno izvaja notranje revizije okvira upravljanja IRRBB;
  - notranja revizija zajema glavne elemente upravljanja, merjenja in kontrole IRRBB znotraj institucije ter
  - ali je funkcija notranje revizije učinkovita pri ugotavljanju upoštevanja notranjih politik in vseh ustreznih zunanjih predpisov ter obravnavi morebitnih odstopanj od njih.

6.5.4 Povzetek ugotovitev in izračun rezultata

341. Pristojni organi bi morali na podlagi zgornje ocene oblikovati mnenje o IRRBB institucije. To mnenje bi moralo biti izraženo v povzetku ugotovitev skupaj z rezultatom, ki temelji na merilih iz tabele 7. Če se na podlagi pomembnosti nekaterih podkategorij tveganja pristojni organ odloči, da bo te podkategorije ocenil in zanje izračunal rezultat ločeno, je treba smiselno uporabiti smernice iz te tabele, če je to mogoče.

Tabela 7. Nadzorniška merila za izračun rezultata IRRBB

Rezultat tveganja	Nadzorniško mnenje	Merila glede inherentnih tveganj	Merila glede ustreznega upravljanja in kontrol
1	Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo nizko.	<ul style="list-style-type: none"> Občutljivost ekonomske vrednosti na spremembe obrestnih mer ni pomembna/je zelo nizka. Občutljivost dobička na spremembe obrestnih mer ni pomembna/je zelo nizka. Občutljivost ekonomske vrednosti in dobička na spremembe osnovnih predpostavk (npr. v primeru produktov z vgrajeno opcionalnostjo glede strank) ni pomembna/je zelo nizka. 	<ul style="list-style-type: none"> Politika in strategija obrestnega tveganja institucije sta usklajeni z njeno splošno strategijo in nagnjenostjo k prevzemanju tveganja. Organizacijski okvir za obrestno tveganje je zanesljiv ter ima jasne odgovornosti in jasno ločene naloge med prevzemniki tveganja ter funkcijama upravljanja in kontrole.
2	Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo srednje nizko.	<ul style="list-style-type: none"> Občutljivost ekonomske vrednosti na spremembe obrestnih mer je nizka do srednja. Občutljivost dobička na spremembe obrestnih mer je nizka do srednja. Občutljivost ekonomske vrednosti in dobička na 	<ul style="list-style-type: none"> Sistemi za merjenje in spremljanje obrestnih tveganj ter poročanje o njih so ustrezni. Notranje omejitve in okvir kontrol za obrestno tveganje so zanesljivi ter skladni s strategijo upravljanja

		<p>spremembe osnovnih predpostavk (npr. v primeru produktov z vgrajeno opcionalnostjo glede strank) je nizka do srednja.</p>	<p>tveganja in nagnjenostjo institucije k prevzemanju tveganja.</p>
3	<p>Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo srednje visoko.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Občutljivost ekonomske vrednosti na spremembe obrestnih mer je srednja do visoka. • Občutljivost dobička na spremembe obrestnih mer je srednja do visoka. • Občutljivost ekonomske vrednosti in dobička na spremembe osnovnih predpostavk (npr. v primeru produktov z vgrajeno opcionalnostjo glede strank) je srednja do visoka. 	
4	<p>Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo visoko.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Občutljivost ekonomske vrednosti na spremembe obrestnih mer je visoka. • Občutljivost dobička na spremembe obrestnih mer je visoka. • Občutljivost ekonomske vrednosti in dobička na spremembe osnovnih predpostavk (npr. v primeru produktov z vgrajeno opcionalnostjo glede strank) je visoka. 	

- (31). Za odstavkom 320 Smernic se doda nov odstavek:
„Pristojni organi bi morali za obravnavo morebitnih kapitalskih neustreznosti v stresnih pogojih sprejeti ustrezne nadzorniške ukrepe, po potrebi vključno z določanjem in sporočanjem P2G, tj. količine (obseg) in sestave (kakovost) kapitala, ki ga mora imeti institucija poleg celotne kapitalske zahteve.“
- (32). Odstavek 323 Smernic se spremeni:
„Po proučitvi rezultatov ocene tveganj za kapital iz naslova 6 bi morali pristojni organi izvesti naslednje korake kot del postopka ocene kapitalske ustreznosti SREP:
- i. določitev dodatnih kapitalskih zahtev;
  - ii. uskladitev P2R in P2G z morebitnimi makrobonitetnimi zahtevami;
  - iii. določitev in opredelitev skupne kapitalske zahteve SREP in celotne kapitalske zahteve;
  - iv. ocena tveganja prevelikega finančnega vzvoda;
  - v. ocena, ali je mogoče v stresnih pogojih izpolniti celotne kapitalske zahteve in skupne kapitalske zahteve SREP;
  - vi. določitev P2G ter
  - vii. določitev rezultata kapitala.“
- (33). Oddelek 7.3 Smernic se razveljavi in nadomesti z naslednjim:

7.3 Uskladitev z makrobonitetnimi zahtevami

346. Pri določanju dodatnih kapitalskih zahtev (ali drugih kapitalskih ukrepov) bi morali pristojni organi dodatne kapitalske zahteve uskladiti z morebitnimi obstoječimi zahtevami po kapitalskem blažilniku in/ali makrobonitetnimi zahtevami, ki obravnavajo enaka tveganja ali elemente teh tveganj. Pristojni organi ne bi smeli določiti dodatnih kapitalskih zahtev ali drugih kapitalskih ukrepov (vključno s P2G), kadar enako tveganje krijejo že posebne zahteve po kapitalskem blažilniku in/ali dodatne makrobonitetne zahteve.

- (34). Za odstavkom 354 Smernic se izbriše primer.
- (35). Odstavek 355 Smernic se spremeni:
- a. na koncu odstavka se doda naslednje besedilo „Glej tudi primer v oddelku 7.9.“;
  - b. primer se izbriše.
- (36). Oddelek 7.7 Smernic se razveljavi in nadomesti z naslednjim:

7.7 Izpolnjevanje zahtev v stresnih pogojih

382. Pristojni organi bi morali z uporabo stresnih testov določiti ustreznost kapitala institucije (količino in sestavo) v stresnih pogojih ter ugotoviti, ali so potrebni nadzorniški ukrepi, vključno z P2G, načrtovanje kapitala in drugi ukrepi iz naslova 10 za obravnavo morebitnih neustreznosti.

383. Pristojni organi bi morali za ocenjevanje kapitalske ustreznosti v stresnih pogojih proučiti:
- a. uporabo kvalitativnih rezultatov (npr. pomanjkljivosti, opredeljene pri upravljanju in kontroli tveganj) stresnih testov institucij in nadzorniškega stresnega testiranja ter
  - b. uporabo kvantitativnih rezultatov stresnih testov ICAAP, če se ICAAP šteje za zanesljivega glede na odstavek 358, in nadzorniških stresnih testov (tj. rezultatov, kar zadeva spremembe količnikov kapitala), v skladu s členom 100 Direktive 2013/36/EU, kot je določeno v naslovu 12 teh Smernic, kar na primer vključuje:
    - i. predpisovanje posebnih „temeljnih“ scenarijev/predpostavk, ki jih morajo izvesti institucije, in
    - ii. izvajanje stresnih testov za celoten sistem v skladu z metodologijami in scenariji, ki jih izvajajo institucije ali nadzorniki.
384. Pristojni organi bi morali ustrezno oceniti kvantitativne rezultate stresnih testov, kar zadeva ustreznost in kakovost kapitala institucije ter ugotoviti, ali sta količina in kakovost kapitala zadostna za kritje veljavnih kapitalskih zahtev, in zlasti:
- a. celotno kapitalsko zahtevo, vključno z zahtevami po skupnem blažilniku na podlagi osnovnega scenarija za v prihodnost usmerjeno obdobje vsaj dveh let;
  - b. skupno kapitalsko zahtevo SREP v negativnih scenarijih za v prihodnost usmerjeno obdobje vsaj dveh let ali
  - c. kadar je primerno, vnaprej opredeljene ciljne količnike (določen prag), določene v okviru stresnega testa za celoten sistem, za veljavne scenarije stresnih testov.

7.7.1 Uporaba P2G za obravnavo kvantitativnih rezultatov stresnega testiranja

Določanje P2G

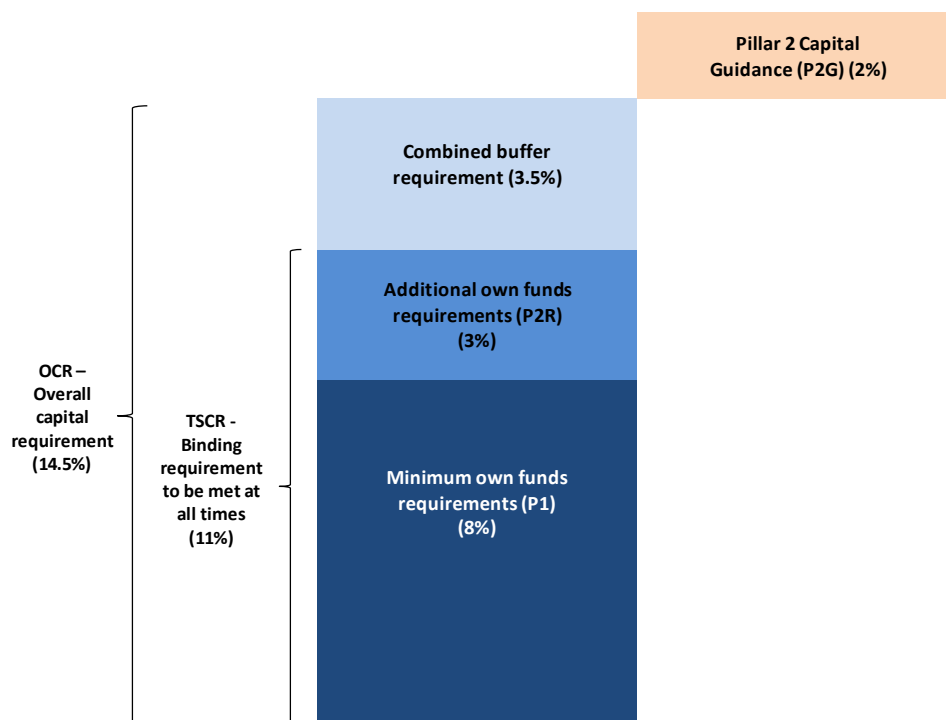
385. Pristojni organi bi morali določiti P2G, kot je navedeno v tem oddelku, in če določitev privede do pozitivne vrednosti, bi morali določiti P2G za obravnavo pomislekov v zvezi z nadzorom glede občutljivosti institucije za negativne scenarije, uporabljene v nadzorniških stresnih testih.
386. Kadar kvantitativni rezultati nadzorniških stresnih testov kažejo, da se od institucije ne pričakuje, da bo v primeru negativnega scenarija stresnega testa kršila skupno kapitalsko zahtevo SREP, se lahko pristojni organi odločijo, da se P2G ne določi.
387. Pristojni organi bi morali določiti P2G na podlagi rezultatov negativnega scenarija ustreznega nadzorniškega stresnega testa, vključno s stresnimi testi na ravni EU, ki jih izvede EBA, ali morebitnimi drugimi ustreznimi nadzorniškimi testi, ki se izvedejo na

ravni celotnega sistema, pri čemer se uporabi analiza scenarijev z več dejavniki, ki traja vsaj dve leti (od zgoraj navzdol ali od spodaj navzgor).

388. Na podlagi določitve sorazmernega pristopa za institucije, ki ne spadajo v kategorijo 1, in podrejene družbe čezmejne skupine lahko pristojni organi za določitev in posodobitev P2G proučijo rezultate poenostavljenih oblik nadzorniških stresnih testov (npr. z uporabo nadzorniško predpisanih „temeljnih“ scenarijev, analize občutljivosti, stresnih testov od zgoraj navzdol, ki jih izvajajo imenovani pristojni organi, učinkov na ravni portfelja zaradi stresnih testov na konsolidirani ravni) ali preteklih nadzorniških stresnih testov.
389. Pristojni organi bi morali določiti P2G v skladu z modelom minimalnega posredovanja iz oddelka 2.2.4. Zlasti pogostost določanja P2G bi morala slediti pogostosti ocene kapitalske ustreznosti v okviru modela minimalnega posredovanja.
390. Ne glede na prejšnji odstavek bi morali pristojni organi vsakič, ko so na voljo rezultati novih nadzorniških stresnih testov, oceniti, ali je obstoječa raven P2G še ustrezna, in po potrebi posodobiti raven P2G.
391. Za institucije, za katere se kapitalska ustreznost v skladu z modelom minimalnega posredovanja v okviru SREP ocenjuje letno (npr. institucije kategorije 1 v okviru SREP), se lahko P2G določi le vsako drugo leto namesto na letni ravni. V drugem letu bi morali pristojni organi na podlagi vseh ustreznih informacij, vključno z rezultati preteklih nadzorniških stresnih testov, skupaj z dodatno analizo občutljivosti (tj. poenostavljenimi oblikami nadzorniškega stresnega testiranja), oceniti, ali je P2G še vedno ustrezen ali ga je treba posodobiti.
392. Pristojni organi na splošno ne bi smeli uporabljati P2G za kritje elementov tveganj, ki bi jih morale kriti dodatne kapitalske zahteve v skladu z oddelkom 7.2 teh smernic.

Slika 6. Vrstni red kapitalskih zahtev in P2G (glej primer, predstavljen v oddelku 7.9)

OCR - Overall capital requirement (14.5%)
 TSCR – Binding requirement to be met at all times (11%)
 Combined buffer requirement (3.5%)
 Additional own funds requirements (P2R) (3%)
 Minimum own funds requirements (P1) (8%)
 Pillar 2 Capital Guidance (P2G) (2%)

Celotna kapitalska zahteva (14,5 %)
 Skupna kapitalska zahteva SREP (11 %)
 Zahteva po skupnem blažilniku (3,5 %)
 Dodatne kapitalske zahteve (P2R) (3 %)
 Minimalne kapitalske zahteve (S1) (8 %)
 Napotki za kapital iz drugega stebra (P2G) (2 %)

393. Pri določanju velikosti P2G bi morali pristojni organi zagotoviti, da je določena na ravni, ki je primerna za kritje vsaj pričakovanega največjega stresnega vpliva, ki ga je treba izračunati na podlagi sprememb količnika navadnega lastniškega temeljnega kapitala prvega reda (tj. ob upoštevanju pretoka v navadnem lastniškem temeljnem kapitalu prvega reda in zneska skupne izpostavljenosti tveganjem v najhujšem stresnem letu ter ob upoštevanju ravni veljavnih kapitalskih zahtev in pomislekov iz odstavkov 384 in 394 do 396).
394. Pristojni organi bi morali pri določanju velikosti P2G po potrebi upoštevati tudi naslednje dejavnike:
- leto, v katerem pride do največjega stresnega vpliva, v primerjavi z izhodiščem in časovnim obdobjem scenarijev, uporabljenih v stresnih testih;

- b. rezultat zanesljivega stresnega testa ICAAP, ob upoštevanju posebnih opredelitev in predpostavk v scenariju, zlasti kadar se te štejejo za bolj ustrezne za poslovni model in profil tveganja institucije ali kadar so notranji scenariji strožji od nadzorniških scenarijev;
  - c. ustrezne blažilne ukrepe upravljanja institucije, ki se štejejo za verodostojne po nadzorniški oceni;
  - d. informacije in nadzorniška mnenja o ustreznosti nadzorniškega stresnega testiranja za strategijo, finančne načrte in poslovni model institucije;
  - e. kakovost (sestavo) razpoložljivega kapitala institucije, tudi v najhujšem stresnem letu, in
  - f. ali se v instituciji izvaja prestrukturiranje ali reševanje ali ne.
395. Za namen odstavka 394(b) bi morali pristojni organi tudi proučiti, v kakšnem obsegu stresni scenariji krijejo vsa pomembna tveganja, ki prispevajo k dodatnim kapitalskim zahtevam v skupni kapitalski zahtevi SREP. Pristojni organi bi morali zlasti upoštevati dejstvo, da scenariji makroekonomske recesije morda ne zajemajo v celoti nekaterih tveganj, npr. tveganja ravnanja, pokojninskega tveganja ali nekaterih elementov tveganja kreditne koncentracije (npr. koncentracija za eno samo izpostavljenost), ki lahko povečajo možne izgube v testiranih negativnih scenarijih.
396. Poleg tega bi morali pristojni organi proučiti, v kakšnem obsegu obstoječe zahteve po skupnem blažilniku in drugi zadevni makrobonitetni ukrepi že krijejo tveganja, ugotovljena pri stresnem testiranju. Pristojni organi bi morali izravnati P2G z zahtevo po varovalnem kapitalnem blažilniku, saj se P2G in varovalni kapitalski blažilnik prekrivata po naravi. Poleg tega bi morali pristojni organi v izjemnih primerih, čeprav se načeloma ne pričakuje prekrivanje med P2G in proticikličnim kapitalnim blažilnikom, za vsak primer posebej izravnati P2G s proticikličnim kapitalnim blažilnikom, ob upoštevanju osnovnih tveganj, kritih z blažilnikom in vključenih v zasnovo scenarijev, uporabljenih za stresne teste, po posvetu z makrobonitetnim organom. Pristojni organi ne bi smeli izravnati P2G z blažilniki systemskega tveganja (blažilniki GSPI/DSPI in blažilnik systemskega tveganja), saj je njihov namen kritje tveganj, ki jih institucija predstavlja za finančni sistem.

Sporočanje in sestava P2G

397. Če je P2G določen ali posodobljen, bi morali pristojni organi instituciji sporočiti raven P2G in ustrezne roke za njegovo vzpostavitev v skladu z odstavkom 401. Pristojni organi bi morali tudi pojasniti morebiten nadzorniški odziv na primere, ko P2G ni dosežen.
398. Pristojni organi bi morali institucijam sporočiti, da se pričakuje, da bo P2G dosežen s kapitalom, ki ustreza navadnemu lastniškemu temeljnemu kapitalu, in vključen v okviru

načrtovanja kapitala in upravljanja tveganja, vključno z okvirom nagnjenosti k prevzemanju tveganja in načrtovanje sanacije.

399. Pristojni organi bi morali institucijam tudi sporočiti, da kapitala, ki ga imajo za namene P2G, ni mogoče uporabiti za izpolnjevanje katerih koli drugih upravnih zahtev (prvi steber, P2R ali zahteve po skupnem blažilniku) in se torej ne more uporabiti dvakrat. To pomeni, da kapitala, zahtevanega za izpolnjevanje prvega stebra (8 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem), P2R ali zahtev po skupnem blažilniku ni mogoče uporabiti za kritje P2G.
400. Pristojni organi bi morali institucijam in, kadar je to ustrezno, drugim pristojnim organom dodatno sporočiti vse zadevne količnike kapitala, na katere vpliva P2G (navadni lastniški temeljni kapital, temeljni kapital in skupni kapital).
401. Pri določanju in sporočanju rokov institucijam za določitev P2G bi morali pristojni organi upoštevati vsaj naslednje:
- a. ali je institucija v postopku prestrukturiranja ali reševanja in
  - b. možne posledice, ki jih lahko ima P2G, denominiran v navadnem lastniškem temeljnem kapitalu, za druge dele kapitalskih zahtev in zmožnost institucij, da izdajo dodatne instrumente prvega reda ali drugega reda.

7.7.2 Načrtovanje kapitala in drugi nadzorniški ukrepi za obravnavo kapitalске ustreznosti v stresnih pogojih

Načrtovanje kapitala

402. Kadar kvantitativni rezultati stresnih testov iz oddelka 7.7.1 kažejo, da institucija v danih stresnih scenarijih ne bo mogla izpolniti veljavnih kapitalskih zahtev, bi morali pristojni organi od institucije zahtevati, naj predloži verodostojen kapitalski načrt, v katerem je obravnavano tveganje neizpolnitve zadevnih kapitalskih zahtev.
403. Pri določanju verodostojnosti kapitalskega načrta bi morali pristojni organi ustrezno upoštevati:
- a. ali kapitalski načrt zajema celotno predvideno obdobje stresnega testiranja;
  - b. ali kapitalski načrt vključuje niz verodostojnih blažilnih ukrepov in upravljavskih ukrepov, ki omejujejo izplačila dividend itd.;
  - c. ali je institucija pripravljena in sposobna sprejeti take ukrepe za obravnavo kršitev veljavnih kapitalskih zahtev v stresnih testih za celoten sistem;
  - d. ali za te blažilne in upravljavške ukrepe veljajo kakršne koli pravne omejitve ali omejitve glede ugleda, npr. zaradi nasprotnih ali nasprotujočih si preteklih javnih

- objav (npr. o politikah dividend, poslovnih načrtih in nagnjenosti k prevzemanju tveganja);
- e. verjetnost, da bi lahko institucija z blažilnimi in upravljavskimi ukrepi v ustreznem časovnem okviru v celoti izpolnila svoje veljavne kapitalske zahteve;
  - f. ali so predlagani ukrepi na splošno v skladu z makroekonomskimi pomisleki in z znanimi prihodnjimi regulativnimi spremembami, ki vplivajo na institucijo, v obsegu in časovnem razporedu predvidenih negativnih scenarijev, ter
  - g. razpon možnih načinov sanacije in njihovo analizo, kot je opredeljeno v načrtu sanacije institucije.
404. Pri ocenjevanju kapitalskih načrtov bi moral pristojni organ po učinkovitem dialogu z institucijo po potrebi od institucije zahtevati, naj te načrte ustrezno spremeni, vključno s predlaganimi upravljavskimi ukrepi, ali od institucij zahtevati, naj sprejmejo dodatne blažilne ukrepe, ki bi postali pomembni glede na scenarij in trenutne makroekonomske pogoje.
405. Pristojni organi bi morali od institucij pričakovati, da izvajajo spremenjeni kapitalski načrt, vključno z nadaljnjimi spremembami na podlagi rezultatov nadzorniške ocene in dialoga z institucijo.

Dodatni nadzorniški ukrepi

406. Pristojni organi bi morali, kadar je to ustrezno, razmisliti o uporabi dodatnih nadzorniških ukrepov iz naslova 10 za zagotovitev, da je institucija v stresnih pogojih ustrezno kapitalizirana.
407. Zlasti kadar kvantitativni rezultati nadzorniških stresnih testov kažejo, da bo institucija v negativnem scenariju v naslednjih 12 mesecih verjetno kršila veljavne kapitalske zahteve, bi morali pristojni organi take informacije, kadar je to primerno, obravnavati kot eno od možnih okoliščin v smislu člena 102(1)(b) Direktive 2013/36/EU. V takih primerih bi morali pristojni organi uporabiti ustrezne ukrepe v skladu s členom 104(1) Direktive 2013/36/EU, katerih cilj je zagotavljanje zadostnih ravni kapitala. Zlasti kadar so taki ukrepi povezani s kapitalom, bi morali pristojni organi zlasti upoštevati eno ali oboje od naslednjega, kot je določeno v členu 104(1)(a) in (f):
- a. da od institucij zahtevajo, da razpolagajo z ustreznim obsegom dodatnega kapitala v obliki nominalnega zneska, ob upoštevanju rezultatov ocene SREP,
  - b. da zahtevajo zmanjšanje inherentnega tveganja, ki je povezano z dejavnostmi, produkti in sistemi institucije.
- (37). V odstavku 369 se za besedo „rezultatom“ doda besedna zveza „sposobnosti delovanja“.

(38). Tabela 8 se nadomesti z naslednjim:

Rezultat	Nadzorniško mnenje	Merila
1	Količina in sestava kapitala, ki ga ima institucija, predstavljata nizko raven tveganja za sposobnost delovanja institucije.	<ul style="list-style-type: none"> • Institucija zlahka izpolnjuje P2G. • Institucija ima in naj bi tudi v prihodnje imela raven kapitala, ki znatno presega celotno kapitalsko zahtevo. • Stresni testi ne kažejo zaznavnega tveganja v zvezi z vplivom resne, vendar verjetne gospodarske recesije na kapital. • Prosti pretok kapitala med subjekti v skupini, kadar je to ustrezno, ni oviran ali pa so vsi subjekti dobro kapitalizirani nad nadzorniškimi zahtevami. • Institucija ima verjeten in verodostojen kapitalski načrt, ki bi bil lahko učinkovit, če bi bilo to potrebno. • Količnik finančnega vzvoda institucije znatno presega predpisano minimalno stopnjo, pri čemer ni pomembnega tveganja/obstaja nizko tveganje prevelikega finančnega vzvoda.
2	Količina in sestava kapitala, ki ga ima institucija, predstavljata srednje nizko raven tveganja za sposobnost delovanja institucije.	<ul style="list-style-type: none"> • Institucija s težavo izpolnjuje P2G. Blažilni ukrepi upravljanja za obravnavo stanja so ocenjeni kot verodostojni. • Institucija skoraj že krši nekatere svoje kapitalne blažilnike, vendar še vedno precej presega svojo skupno kapitalsko zahtevo SREP. • Stresni testi kažejo nizko raven tveganja v zvezi z vplivom resne, vendar verjetne gospodarske recesije na kapital, vendar se zdijo upravljavski ukrepi za obravnavo tega tveganja verodostojni. • Prosti pretok kapitala med subjekti v skupini, kadar je to ustrezno, je ali bi lahko bil nekoliko oviran.

Rezultat	Nadzorniško mnenje	Merila
		<ul style="list-style-type: none"> • Institucija ima verjeten in verodostojen kapitalski načrt, ki sicer vključuje tudi tveganja, vendar bi lahko bil učinkovit, če bi bilo to potrebno. • Količnik finančnega vzvoda institucije presega kakršne koli predpisane minimalne zahteve. Raven tveganja prevelikega finančnega vzvoda je nizka.
3	Količina in sestava kapitala, ki ga ima institucija, predstavljata srednje visoko raven tveganja za sposobnost delovanja institucije.	<ul style="list-style-type: none"> • Institucija ne izpolnjuje P2G. Obstajajo pomisleki glede verodostojnosti blažilnih ukrepov upravljanja za obravnavo stanja. • Institucija uporablja nekatere kapitalske blažilnike. Obstaja možnost, da bo institucija kršila skupno kapitalsko zahtevo SREP, če se bo stanje poslabšalo. • Stresni testi so pokazali srednjo raven tveganja v zvezi z vplivom resne, vendar verjetne gospodarske recesije na kapital. Ukrepi v zvezi z upravljanjem morda tega tveganja ne obravnavajo verodostojno. • Prosti pretok kapitala med subjekti v skupini, kadar je to ustrezno, je oviran. • Institucija ima kapitalski načrt, ki verjetno ne bo učinkovit. • Količnik finančnega vzvoda institucije presega kateri koli predpisani minimum, vendar stresni testi kažejo pomisleke glede vpliva resne, vendar verjetne gospodarske recesije na količnik. Tveganje prevelikega finančnega vzvoda je srednje.
4	Količina in sestava kapitala, ki ga ima institucija, predstavljata visoko raven tveganja za sposobnost delovanja institucije.	<ul style="list-style-type: none"> • Institucija ne izpolnjuje P2G (ali namenoma ni vzpostavila P2G) in tega ne bo zmogla v bližnji prihodnosti. Blažilni ukrepi upravljanja za obravnavo stanja so ocenjeni kot neverodostojni.

Rezultat	Nadzorniško mnenje	Merila
		<ul style="list-style-type: none"> • Institucija skoraj že krši svojo skupno kapitalsko zahtevo SREP. • Stresni testi kažejo, da bi bila skupna kapitalska zahteva SREP kršena že blizu začetka resne, vendar verjetne gospodarske recesije. Z upravljavskimi ukrepi se to tveganje ne bo verodostojno obravnavalo. • Prosti pretok kapitala med subjekti v skupini, kadar je to ustrezno, je oviran. • Institucija nima kapitalskega načrta ali pa ima kapitalski načrt, ki je očitno neustrezen. • Količnik finančnega vzvoda institucije skoraj presega kateri koli predpisani minimum. Tveganje prevelikega finančnega vzvoda je veliko.

(39). Za oddeikom 7.8 se doda naslednji oddelek:

7.9 Sporočanje bonitetnih zahtev

Primer sporočanja bonitetnih zahtev (glej tudi sliko 6):

Od DATUM in dokler se ne sporoči drugače, naj bi INSTITUCIJA imela kapital, s katerim izpolnjuje skupno kapitalsko zahtevo SREP v višini [11 %] zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, ki mora biti vedno izpolnjena.

Od tega [11 %]:

– 8 % (ki zajema vsaj 56 % navadnega lastniškega temeljnega kapitala in 75 % temeljnega kapitala) predstavlja kapitalske zahteve iz člena 92 Uredbe (EU) št. 575/2013;

– [3 %] predstavlja dodaten kapital, ki presega zahteve iz člena 92 Uredbe (EU) št. 575/2013, od katerega se [2 %] (ki vključuje vsaj xx % navadnega lastniškega temeljnega kapitala in yy % temeljnega kapitala) uporabi za kritje nepričakovanih izgub, ugotovljenih med SREP, [1 %] (ki vključuje vsaj xx % navadnega lastniškega temeljnega kapitala in yy % temeljnega kapitala) pa za kritje DRUGIH ZADEV [npr. težav na področju upravljanja], ugotovljenih med SREP.

INSTITUCIJA je opozorjena, da zanjo velja tudi celotna kapitalska zahteva iz oddelka 1.2 Smernic EBA/GL/2014/13, ki poleg skupne kapitalske zahteve SREP vključuje zahtevo po skupnem blažilniku iz točke (6) člena 128 Direktive 2013/36/EU, če je to pravno veljavno.

Od datuma skupne odločitve za INSTITUCIJO velja, da morajo biti v navadnem lastniškem temeljnem kapitalu v celoti izpolnjene naslednje zahteve po skupnem blažilniku:

- [2,5 %] zahteve po varovalnem kapitalnem blažilniku;
- [1 %] zahteve po proticikličnem kapitalnem blažilniku*.

(Za zgornje poročanje je treba upoštevati, da se lahko stopnje blažilnika spremenijo pred naslednjo odločitvijo SREP (kar pomeni, da je lahko celotna kapitalna zahteva morda drugačna.)

Za INSTITUCIJO veljajo tudi [2 %] kapitalskih napotkov iz drugega stebra (P2G), tj. pravno nezavezujoče pričakovanje poleg celotne kapitalne zahteve, opredeljeno na nesistematični način, občutljiv na tveganje, s katerim se obravnava zmožnost INSTITUCIJE, da ohranja veljavne kapitalne zahteve (in učinkovite blažilnike sistemskega tveganja) v stresnih pogojih, kakor pokažejo kvantitativni rezultati nadzorniških stresnih testov, opravljenih v skladu s členom 100 Direktive 2013/36/EU.

Za zgornji primer se lahko kapitalne zahteve povzamejo, kot sledi:

Skupna kapitalna zahteva SREP, celotna kapitalna zahteva in napotki iz drugega stebra (P2G)		
Bonitetne zahteve	Znesek	Izračuni v ozadju
Delež skupne kapitalne zahteve SREP	11,0 %	
od tega: delež navadnega lastniškega temeljnega kapitala	6,2 %	Količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala po prvem stebru (4,5 %) plus količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala po P2R (56 % od 3 %)
od tega: delež temeljnega kapitala	8,3 %	Količnik temeljnega kapitala po prvem stebru (6 %) plus količnik temeljnega kapitala po P2R (75 % od 3 %)
Delež celotne kapitalne zahteve	14,5 %	
od tega: delež navadnega lastniškega temeljnega kapitala	9,7 %	Količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala po skupni kapitalni zahtevi SREP (6,2 %) plus skupni blažilnik (3,5 %)
od tega: delež temeljnega kapitala	11,8 %	Količnik temeljnega kapitala po skupni kapitalni zahtevi SREP

		<i>(8,3 %) plus skupni blažilnik (3,5 %)</i>
Celotna kapitalska zahteva in P2G	16,5 %	
od tega: delež navadnega lastniškega temeljnega kapitala	11,7 %	<i>Količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala po celotni kapitalski zahtevi (9,7 %) plus P2G (2 %)</i>
od tega: delež temeljnega kapitala	13,8 %	<i>Količnik temeljnega kapitala po celotni kapitalski zahtevi (11,8 %) plus P2G (2 %)</i>

* To je proticiklični kapitalski blažilnik, ki ga izračuna institucija in se uporablja od datuma skupne odločitve, z uporabo stopenj proticikličnega kapitalskega blažilnika in izpostavljenosti v skladu s členom 140 Direktive 2013/36/EU.

(40). Na koncu odstavka 378 Smernic se za besedi „rezultatu“ doda naslednja besedna zveza: „kot je pojasnjeno v naslednjih oddelkih“.

(41). Odstavka 379 in 380 Smernic se črtata.

(42). V odstavku 408 Smernic se besedna zveza „Smernicami odbora CEBS za stresne teste“ nadomesti s „Smernicami organa EBA o stresnem testiranju institucij“.

(43). V odstavku 425 Smernic se za besedo „rezultatom“ doda beseda „tveganja“.

(44). Tabela 9 Smernic se nadomesti z naslednjim:

Rezultat tveganja	Nadzorniško mnenje	Merila glede inherentnih tveganj	Merila glede ustreznega upravljanja in kontrol
1	Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo nizko.	<ul style="list-style-type: none"> Neuskklajenosti (npr. med zapadlostmi, valutami itd.) ne predstavljajo pomembnega tveganja/predstavljajo nizko tveganje. Velikost in sestava likvidnostnega blažilnika sta primerni in ustrezni. Raven drugih dejavnikov likvidnostnega tveganja (npr. tveganje izgube poslovnega ugleda, nezmožnost prenosa likvidnosti znotraj skupine itd.) je nepomembna/zelo nizka. 	<ul style="list-style-type: none"> Politika in strategija likvidnostnega tveganja institucije sta usklajeni z njeno splošno strategijo in nagnjenostjo k prevzemanju tveganja. Organizacijski okvir za likvidnostno tveganje je zanesljiv ter ima jasne odgovornosti in jasno ločene naloge med prevzemniki tveganja ter funkcijama upravljanja in kontrole.
2	Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je	<ul style="list-style-type: none"> Neuskklajenosti (npr. med zapadlostmi, valutami itd.) pomenijo nizko do srednje tveganje. 	<ul style="list-style-type: none"> Sistemi za merjenje in spremljanje likvidnostnega tveganja ter poročanje o njem so ustrezni.

Rezultat tveganja	Nadzorniško mnenje	Merila glede inherentnih tveganj	Merila glede ustreznega upravljanja in kontrol
	tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo srednje nizko.	<ul style="list-style-type: none"> Tveganje, ki izhaja iz velikosti in sestave likvidnostnega blažilnika, je nizko do srednje. Raven drugih dejavnikov likvidnostnega tveganja (npr. tveganje izgube poslovnega ugleda, nezmožnost prenosa likvidnosti znotraj skupine itd.) je nizka do srednja. 	<ul style="list-style-type: none"> Notranje omejitve in okvir kontrol za likvidnostno tveganje so zanesljivi ter skladni s strategijo upravljanja tveganja in nagnjenostjo institucije k prevzemanju tveganja/ravnjo zanjo sprejemljivega tveganja.
3	Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo srednje visoko.	<ul style="list-style-type: none"> Neusklajenosti (npr. med zapadlostmi, valutami itd.) pomenijo srednje do visoko tveganje. Tveganje, ki izhaja iz velikosti in sestave likvidnostnega blažilnika, je srednje do visoko. Raven drugih dejavnikov likvidnostnega tveganja (npr. tveganje izgube poslovnega ugleda, nezmožnost prenosa likvidnosti znotraj skupine itd.) je srednja do visoka. 	
4	Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo visoko.	<ul style="list-style-type: none"> Neusklajenosti (npr. med zapadlostmi, valutami itd.) pomenijo visoko tveganje. Tveganje, ki izhaja iz velikosti in sestave likvidnostnega blažilnika, je visoko. Raven drugih dejavnikov likvidnostnega tveganja (npr. tveganje izgube poslovnega ugleda, nezmožnost prenosa likvidnosti znotraj skupine itd.) je visoka. 	

(45). Tabela 10 Smernic se nadomesti z naslednjim:

Rezultat tveganja	Nadzorniško mnenje	Merila glede inherentnih tveganj	Merila glede ustreznega upravljanja in kontrol
1	Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo nizko.	<ul style="list-style-type: none"> Profil financiranja institucije ali njegova vzdržnost predstavlja nepomembno/zelo nizko tveganje. Tveganje, ki izhaja iz stabilnosti financiranja, ni pomembno. Raven drugih dejavnikov tveganja financiranja (npr. tveganje izgube poslovnega 	<ul style="list-style-type: none"> Politika in strategija tveganja financiranja institucije sta usklajeni z njeno splošno strategijo in nagnjenostjo k prevzemanju tveganja. Organizacijski okvir za tveganje financiranja je zanesljiv ter ima jasne

Rezultat tveganja	Nadzorniško mnenje	Merila glede inherentnih tveganj	Merila glede ustreznega upravljanja in kontrol
		ugleda, dostop do trgov financiranja itd.) je nepomembna/zelo nizka.	odgovornosti in jasno ločene naloge med prevzemniki tveganja ter funkcijama upravljanja in kontrole.
2	Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo srednje nizko.	<ul style="list-style-type: none"> • Tveganje, ki izhaja iz profila financiranja institucije in njegove vzdržnosti, je nizko do srednje. • Tveganje, ki izhaja iz stabilnosti financiranja, je nizko do srednje. • Raven drugih dejavnikov tveganja financiranja (npr. tveganje izgube poslovnega ugleda, dostop do trgov financiranja itd.) je nizka do srednja. 	<ul style="list-style-type: none"> • Sistemi za merjenje in spremljanje tveganja financiranja ter poročanje o njem so primerni. • Notranje omejitve in okvir kontrol za tveganje financiranja so zanesljivi ter skladni s strategijo upravljanja tveganja in nagnjenostjo institucije k prevzemanju tveganja/ravnjo zanjo sprejemljivega tveganja.
3	Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo srednje visoko.	<ul style="list-style-type: none"> • Tveganje, ki izhaja iz profila financiranja institucije in njegove vzdržnosti, je srednje do visoko. • Tveganje, ki izhaja iz stabilnosti financiranja, je srednje do visoko. • Raven drugih dejavnikov tveganja financiranja (npr. tveganje izgube poslovnega ugleda, dostop do trgov financiranja itd.) je srednja do visoka. 	
4	Glede na raven tveganja pri delovanju ter upravljanje in kontrolo je tveganje za znaten bonitetni vpliv na institucijo visoko.	<ul style="list-style-type: none"> • Tveganje, ki izhaja iz profila financiranja institucije in njegove vzdržnosti, je visoko. • Tveganje, ki izhaja iz stabilnosti financiranja, je visoko. • Raven drugih dejavnikov tveganja financiranja (npr. tveganje izgube poslovnega ugleda, dostop do trgov financiranja itd.) je visoka. 	

(46). V odstavku 454 Smernic se za besedo „rezultatom“ doda besedna zveza „spособnosti delovanja“.

(47). Tabela 12 Smernic se nadomesti z naslednjim:

Rezultat	Nadzorniško mnenje	Merila
1	Likvidnostna pozicija in profil financiranja institucije predstavljata	<ul style="list-style-type: none"> • Zmožnost nadomestitve in likvidnostni blažilniki institucije so precej nad posebnimi nadzorniškimi kvantitativnimi

Rezultat	Nadzorniško mnenje	Merila
	nizko raven tveganja za sposobnost delovanja institucije.	<p>zahtevami in naj bi ostali na tej ravni tudi v prihodnje.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sestava in stabilnost dolgoročnega financiranja (> 1 leto) predstavljata nepomembno/zelo nizko tveganje v zvezi z dejavnostmi in poslovnim modelom institucije. • Prosti pretok likvidnosti med subjekti v skupini, kadar je to ustrezno, ni oviran ali pa imajo vsi subjekti zmožnost nadomestitve in likvidnostne blažilnike nad nadzorniškimi zahtevami. • Institucija ima verjeten in verodostojen krizni načrt za likvidnost, ki bi bil lahko učinkovit, če bi bilo to potrebno.
2	Likvidnostna pozicija in/ali profil financiranja institucije predstavljata srednje nizko raven tveganja za sposobnost delovanja institucije.	<ul style="list-style-type: none"> • Zmožnost nadomestitve in likvidnostni blažilniki institucije presegajo posebne nadzorniške kvantitativne zahteve, vendar pa obstaja tveganje, da ne bodo ostali na teh ravneh. • Sestava in stabilnost dolgoročnega financiranja (> 1 leto) predstavljata nizko raven tveganja v zvezi z dejavnostmi in poslovnim modelom institucije. • Prosti pretok likvidnosti med subjekti v skupini, kadar je to ustrezno, je ali bi lahko bil nekoliko oviran. • Institucija ima verjeten in verodostojen krizni načrt za likvidnost, ki sicer vključuje tudi tveganja, vendar bi lahko bil učinkovit, če bi bilo to potrebno.
3	Likvidnostna pozicija in/ali profil financiranja institucije predstavljata srednje visoko raven tveganja za sposobnost delovanja institucije.	<ul style="list-style-type: none"> • Zmožnost nadomestitve in likvidnostni blažilniki institucije se poslabšujejo in/ali so nižji od posebnih nadzorniških kvantitativnih zahtev, pri čemer obstajajo pomisleki glede zmožnosti

Rezultat	Nadzorniško mnenje	Merila
		<p>institucije, da pravočasno ponovno vzpostavi skladnost s temi zahtevami.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sestava in stabilnost dolgoročnega financiranja (> 1 leto) predstavljata srednjo raven tveganja v zvezi z dejavnostmi in poslovnim modelom institucije. • Prosti pretok likvidnosti med subjekti v skupini, kadar je to ustrezno, je oviran. • Institucija ima krizni načrt za likvidnost, ki pa verjetno ne bo učinkovit.
4	Likvidnostna pozicija in/ali profil financiranja institucije predstavljata visoko raven tveganja za sposobnost delovanja institucije.	<ul style="list-style-type: none"> • Zmožnost nadomestitve in likvidnostni blažilniki institucije se hitro poslabšujejo in/ali so nižji od posebnih nadzorniških kvantitativnih zahtev, pri čemer obstajajo resni pomisleki glede zmožnosti, da institucija pravočasno ponovno vzpostavi skladnost s temi zahtevami. • Sestava in stabilnost dolgoročnega financiranja (> 1 leto) predstavljata visoko raven tveganja v zvezi z dejavnostmi in poslovnim modelom institucije. • Prosti pretok likvidnosti med subjekti v skupini, kadar je to ustrezno, je resno oviran. • Institucija nima kriznega načrta za likvidnost ali pa ima krizni načrt za likvidnost, ki je očitno neustrezen.

(48). V odstavku 463 Smernic se za besedo „rezultatu“ doda besedna zveza „sposobnosti delovanja“.

(49). Tabela 13 Smernic se nadomesti z naslednjim:

Rezultat	Nadzorniško mnenje	Merila
1	Ugotovljena tveganja predstavljajo nizko raven tveganja za sposobnost delovanja institucije.	<ul style="list-style-type: none"> • Poslovni model in strategija institucije ne vzbujata pomislekov. • Ureditve notranjega upravljanja in kontrol na ravni celotne institucije ne vzbujajo pomislekov. • Tveganja za kapital in likvidnost institucije predstavljajo nepomembno/zelo nizko tveganje za pomemben bonitetni vpliv. • Sestava in količina kapitala, ki ga ima institucija, ne vzbujata pomislekov. • Likvidnostna pozicija in profil financiranja institucije ne vzbujata pomislekov. • Splošna zmožnost sanacije, ki jo ima institucija, ne vzbuja pomislekov.
2	Ugotovljena tveganja predstavljajo srednje nizko raven tveganja za sposobnost delovanja institucije.	<ul style="list-style-type: none"> • Poslovni model in strategija institucije vzbujata nizko do srednjo raven pomislekov. • Ureditve upravljanja in kontrol na ravni celotne institucije vzbujajo nizko do srednjo raven pomislekov. • Raven tveganja pomembnega bonitetnega vpliva, ki izhaja iz tveganj za kapital in likvidnost, je nizka do srednja. • Raven pomislekov glede sestave in količine kapitala, ki ga ima institucija, je nizka do srednja. • Raven pomislekov glede likvidnostne pozicije institucije in/ali njenega profila financiranja je nizka do srednja. • Raven pomislekov glede splošne zmožnosti sanacije, ki jo ima institucija, je nizka do srednja.
3	Ugotovljena tveganja predstavljajo srednje visoko raven tveganja za sposobnost delovanja institucije.	<ul style="list-style-type: none"> • Poslovni model in strategija institucije vzbujata srednjo do visoko raven pomislekov. • Ureditve upravljanja in kontrol na ravni celotne institucije vzbujajo srednjo do visoko raven pomislekov. • Raven tveganja pomembnega bonitetnega vpliva, ki izhaja iz tveganj za kapital in likvidnost, je srednja do visoka.

Rezultat	Nadzorniško mnenje	Merila
		<ul style="list-style-type: none"> • Raven pomislekov glede sestave in količine kapitala, ki ga ima institucija, je srednja do visoka. • Raven pomislekov glede likvidnostne pozicije institucije in/ali njenega profila financiranja je srednja do visoka. • Raven pomislekov glede splošne zmožnosti sanacije, ki jo ima institucija, je srednja do visoka.
4	Ugotovljena tveganja predstavljajo visoko raven tveganja za sposobnost delovanja institucije.	<ul style="list-style-type: none"> • Poslovni model in strategija institucije vzbujata visoko raven pomislekov. • Ureditve upravljanja in kontrol na ravni celotne institucije vzbujajo visoko raven pomislekov. • Raven tveganja pomembnega bonitetnega vpliva, ki izhaja iz tveganj za kapital in likvidnost, je visoka. • Raven pomislekov glede sestave in količine kapitala, ki ga ima institucija, je visoka. • Raven pomislekov glede likvidnostne pozicije institucije in/ali njenega profila financiranja je visoka. • Raven pomislekov glede splošne zmožnosti sanacije, ki jo ima institucija, je visoka.
F	Za institucijo se šteje, da propada ali bo verjetno propadla.	<ul style="list-style-type: none"> • Obstaja neposredno tveganje za sposobnost delovanja institucije. • Institucija izpolnjuje pogoje za propad ali verjeten propad, kot je določeno v členu 32(4) Direktive 2014/59/EU¹³.

(50). Odstavek 465 Smernic se nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi bi morali uvesti dodatne kapitalske zahteve in ugotoviti kapitalska pričakovanja z določitvijo skupne kapitalske zahteve SREP in določitvijo P2G, kadar je to ustrezno, v skladu s postopkom in merili iz naslova 7.“

(51). Za odstavkom 476 Smernic se doda naslednji pododdelek:

¹³ Pristojni organ zlasti meni, da (1) institucija krši zahteve za nadaljnje dovoljenje ali da obstajajo objektivni elementi, ki podpirajo ugotovitev, da jih bo v bližnji prihodnosti kršila, in sicer na način, ki bi upravičil preklic dovoljenja s strani pristojnega organa, med drugim zato, ker je institucija ustvarila izgube ali obstaja verjetnost, da bo ustvarila izgube, zaradi katerih bo pošel ves njen kapital ali njegov precejšen del; (2) sredstva institucije so manjša od njenih obveznosti oziroma obstajajo objektivni elementi, ki podpirajo ugotovitev, da bo v bližnji prihodnosti do tega prišlo; ali (3) institucija ni zmožna plačevati svojih dolgov ali drugih obveznosti, ko zapadejo v plačilo, oziroma obstajajo objektivni elementi, ki podpirajo ugotovitev, da bo v bližnji prihodnosti do tega prišlo.

Nadzorniški ukrepi, ki temeljijo na rezultatu kvalitativnega pregleda stresnega testiranja

514. Pristojni organi bi morali na podlagi rezultatov kvalitativnega pregleda programov stresnega testiranja in v primeru ugotovljenih pomanjkljivosti od institucije zahtevati, naj:

- a. pripravi načrt sanacijskih ukrepov, usmerjenih v izboljšanje programov in praks stresnega testiranja. Če se ugotovijo pomembne pomanjkljivosti glede tega, kako institucija obravnava rezultate stresnih testov, ali če se ukrepi v zvezi z upravljanjem ne štejejo za verodostojne, bi morali pristojni organi od institucije zahtevati, naj sprejme nadaljnje sanacijske ukrepe, vključno z zahtevami po spremembi kapitalskega načrta institucije,
- b. če je to primerno, izvedejo posebne predpisane scenarije (ali njihove elemente) ali uporabijo posebne predpostavke.

515. Poleg tega lahko pristojni organi uporabijo druge nadzorniške ukrepe iz členov 104 in 105 Direktive 2013/36/EU, če so ti primernejši za obravnavo opredeljenih pomanjkljivosti, opisanih v tem oddelku.

516. Upoštevati je treba, da bi morala nadzorniška ocena rezultatov obratnih stresnih testov pomagati pri oceni izvedljivosti in vzdržnosti poslovnih modelov, oceni scenarijev, ki se uporabijo za namene ICAAP in ILAAP, ter pri načrtovanju sanacije.

517. Pristojni organi bi morali uporabiti tudi rezultate obratnih stresnih testov, ki jih izvedejo institucije, da se upoštevajo možne systemske posledice. Kadar več institucij opredeli podobne scenarije obratnih stresnih testov, ki bi te institucije izpostavili resnim ranljivostim, bi bilo treba take scenarije analizirati kot opozorilo o možnih systemskih posledicah. Pristojni organi bi morali v takih primerih obvestiti ustrezne imenovane organe o naravi opredeljenih stresnih scenarijev.

(52). Za odstavkom 499 Smernic se dodata naslednja oddelka:

10.6 Nadzorniški odziv v primeru, ko skupna kapitalaska zahteva SREP ni izpolnjena

541. Skupna kapitalaska zahteva SREP je pravno zavezujoča zahteva, ki jo morajo institucije izpolnjevati ves čas, tudi v stresnih pogojih. Če skupna kapitalaska zahteva SREP, določena v skladu s temi Smernicami, ni več izpolnjena, bi morali pristojni organi upoštevati dodatna pooblastila za posredovanje v skladu s Direktivama 2013/36/EU in 2014/59/EU, vključno z odvzemom dovoljenja v skladu s členom 18(d) Direktive 2013/36/EU, uporabo ukrepov za zgodnje posredovanje v skladu s členom 27 Direktive 2014/59/EU in ukrepi za reševanje iz navedene direktive. Pri izvajanju teh pooblastil bi morali pristojni organi upoštevati, ali so ukrepi sorazmerni z okoliščinami, in svojo presojo o verjetnem razvoju situacije.

542. Pri ugotavljanju, ali institucija propada ali bo verjetno propadla v skladu s členom 32(4)(a) Direktive 2014/59/EU in Smernic organa EBA o razlagi različnih okoliščin, v katerih se za institucijo šteje, da propada ali bo verjetno propadla, bi bilo treba upoštevati tudi kršitev skupne kapitalske zahteve SREP, saj je to eden od pogojev, pod katerimi lahko pristojni organi umaknejo dovoljenje v skladu s členom 18(d) Direktive 2013/36/EU.

10.7 Nadzorniški odziv v primeru, ko P2G ni izpolnjen

543. Pristojni organi bi morali spremljati, ali je institucija vzpostavila obseg kapitala, pričakovan v skladu z P2G, in ga vzdržuje v določenem časovnem obdobju.
544. Kadar kapital institucije pade ali bo verjetno padel pod raven, določeno v P2G, bi morala institucija obvestiti pristojni organ in pripraviti spremenjeni kapitalski načrt. V obvestilu bi morala institucija pojasniti, katere negativne posledice jo bodo verjetno prisilile v to in kateri ukrepi so predvideni za morebitno povrnitev skladnosti s P2G v okviru učinkovitejšega nadzorniškega dialoga.
545. Na splošno obstajajo trije primeri, v katerih lahko institucija ne izpolni P2G, ki jih mora pristojni organ upoštevati:
- kadar raven kapitala pade pod raven P2G (medtem ko ostane na ravni celotne kapitalske zahteve) v okoliščinah za posamezne institucije ali zunanjih okoliščinah, v katerih se pojavijo tveganja, v kritje katerih je usmerjen P2G, lahko institucija začasno deluje pod ravnjo P2G, če pristojni organ šteje spremenjeni kapitalski načrt za verodostojen v skladu z merili iz oddelka 7.7.3. Kadar je ustrezno, lahko pristojni organ razmisli tudi o možnosti prilagoditve ravni P2G;
  - kadar raven kapitala pade pod raven P2G (medtem ko ostane na ravni celotne kapitalske zahteve) v okoliščinah za posamezne institucije ali zunanjih okoliščinah kot posledica pojava tveganj, v kritje katerih P2G ni bil usmerjen, bi morali pristojni organi od institucije pričakovati, da v ustreznem časovnem okviru poveča raven kapitala na raven P2G,
  - kadar institucija ne upošteva P2G, ga ne vključi v okvir upravljanja tveganj ali ne vzpostavi kapitala za izpolnjevanje P2G v rokih, določenih v skladu z odstavkom 397, lahko pristojni organi uporabijo dodatne nadzorniške ukrepe iz oddelkov 10.3 in 10.5. Kadar je ustrezno, se lahko pristojni organ odloči pregledati raven dodatnih kapitalskih zahtev v skladu z naslovom 7.
546. Ne glede na poseben nadzorniški odziv v skladu s prejšnjim odstavkom lahko pristojni organi razmislijo tudi o uporabi kapitalskih in dodatnih nadzorniških ukrepov iz oddelkov 10.3 in 10.5, kadar se ti štejejo za ustrežnejše za obravnavanje razlogov za padeč kapitala pod raven, ki jo določa P2G.

(53). Odstavek 503 Smernic se nadomesti z naslednjim:

„Kadar makrobonitetni ukrep zaradi svojih oblikovnih značilnosti ne zajema določene institucije (kot je opisano zgoraj), lahko pristojni organi po posvetu z ustreznim imenovanim organom proučijo možnost razširitve učinkov ukrepa neposredno na zadevno institucijo (npr. z uporabo enakih uteži tveganja za nekatere kategorije izpostavljenosti, v katere je usmerjen makrobonitetni ukrep).“

(54). Za odstavkom 518 Smernic se dodata naslednja odstavka:

„566. Vse ustrezne informacije v zvezi z določitvijo P2G (vključno z velikostjo, sestavo kapitala za kritje in nadzornim odzivom) za nadrejene ali podrejene institucije čezmejne skupine bi si morali pristojni organi izmenjevati v okviru postopka skupnega odločanja v skladu s členom 113 Direktive 2013/36/EU. Pristojni organi bi morali zlasti razpravljati o pristopu za določitev P2G na posamični ravni, kjer podatki iz nadzorniških stresnih testov na posamični ravni niso na voljo, ali, kadar je to ustrezno, soglašati o uporabi P2G samo na konsolidirani ravni.

567. Pri določanju P2G bi bilo treba ustrezne informacije ustrezno navesti v dokumentu o skupni odločitvi, pripravljenem v skladu s členom 113 Direktive 2013/36/EU in Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 710/2014, ter jih vključiti kot „postavko informacij“, kakor pri uporabi drugih nadzorniških ukrepov, ki uradno ne spadajo na področje uporabe skupne odločitve.“

(55). Za odstavkom 520 Smernic se doda nov naslov 12:

Naslov 12. Nadzorniško stresno testiranje

12.1 Uporaba nadzorniškega stresnega testiranja s strani pristojnih organov

570. Pristojni organi bi morali, tudi na podlagi člena 100 Direktive 2013/36/EU, uporabiti nadzorniško stresno testiranje za olajšanje SREP in zlasti nadzorniške ocene ključnih elementov SREP, kot so opisani v naslovih 4 do 9. Nadzorniško stresno testiranje bi moralo pristojnim organom, kadar je to ustrezno, pomagati zlasti pri naslednjem:

- a. oceni posameznih tveganj institucij za kapital iz naslova 6 ali tveganj za likvidnost in financiranje iz naslova 8;
- b. oceni zanesljivosti programov stresnega testiranja institucij ter ustreznosti, resnosti in verjetnosti scenarijev za stresne teste samih institucij, uporabljene za namene ICAAP in ILAAP. To lahko vključuje preskušanje glavnih predpostavk institucij in dejavnikov tveganja;
- c. oceni zmožnosti institucij, da izpolnijo skupno kapitalsko zahtevo SREP in celotno kapitalsko zahtevo v okviru ocene kapitalske ustreznosti iz oddelka 7.7. Odvisno od kritja in vrste nadzorniškega stresnega testa je lahko ta ocena omejena samo na nekatere elemente skupne kapitalske zahteve SREP, krite z značilnostmi zasnove nadzorniškega

- stresnega testiranja (npr. dodatnimi kapitalskimi zahtevami za kategorije posameznih tveganj, če stresni test krije samo te kategorije tveganj);
- d. določitvi P2G za institucije;
  - e. opredelitvi možnih ranljivosti ali šibkosti pri upravljanju in kontroli tveganj institucij na posameznih področjih tveganja;
  - f. opredelitvi možnih pomanjkljivosti v splošnih ureditvah upravljanja ali kontrolah na ravni celotne institucije: nadzorniško stresno testiranje bi morali pristojni organi upoštevati kot dodatni vir informacij za namene ocene SREP pri notranjem upravljanju in kontrolah na ravni celotne institucije iz naslova 5. Zlasti če pristojni organ z nadzorniškimi stresnim testiranjem ugotovi pomanjkljivosti v lastnih programih stresnega testiranja institucije ali podporni infrastrukturi podatkov o tveganjih, bi se morale te upoštevati v oceni splošnega upravljanja in okvira upravljanja tveganj zadevne institucije,
  - g. opredelitvi posebnih kvantitativnih likvidnostnih zahtev v okviru ocene likvidnostne ustreznosti, zlasti kadar pristojni organ ni razvil posebnih nadzorniških primerjalnih vrednosti za likvidnostne zahteve. Določeni elementi likvidnostnega nadzorniškega stresnega testiranja bi se morali, če je to primerno, uporabiti kot vhodni podatki pri določitvi posebnih likvidnostnih zahtev za institucije (npr. v negativnem scenariju primerjalna analiza čistih denarnih odtokov in kvalificiranih likvidnih sredstev v nizu časovnih obdobj, ocena stresne lestvice zapadlosti) iz oddelka 9.4.
571. Poleg tega bi morale nadzorniško stresno testiranje pomagati pristojnim organom pri oceni nadzorniških organizacijskih postopkov in pri načrtovanju nadzorniških virov, ob hkratnem upoštevanju drugih ustreznih informacij, zlasti za pogostejšo in poglobljeno oceno določenih elementov SREP v primeru institucij, ki ne spadajo v kategorijo 1, in za namene določanja obsega načrta nadzorniških pregledov, kot določa člen 99 Direktive 2013/36/EU.
572. Pristojni organi bi morali po potrebi tudi uporabiti scenarije in rezultate nadzorniških stresnih testov kot dodatne vire informacij pri oceni načrtov sanacije institucij, zlasti pri oceni izbora in resnosti scenarijev in predpostavk, ki jih uporabi institucija. V tej oceni bi bilo treba scenarije nadzorniških stresnih testov, kjer je to primerno, zlasti kadar izpolnjujejo pogoje iz Smernic organa EBA o vrsti scenarijev, ki se uporabljajo v načrtih sanacije, uporabiti kot referenčno točko za oceno scenarijev in predpostavk institucije.
573. Pristojni organi bi morali po potrebi uporabiti tudi rezultate nadzorniških stresnih testov za podporo analize, potrebne za namene izdajanja dovoljenj, ki jih zahteva Uredba (EU) št. 575/2013 ali Direktiva 2013/36/EU, na primer v zvezi s kvalificiranimi deleži, združitvami in prevzemi ter odkupi delnic.
571. Po potrebi bi morali uporabiti tudi rezultate nadzorniškega stresnega testiranja za podporo tematske analize morebitnih ranljivosti skupine institucij s podobnimi profili tveganja.
572. Poleg tega bi morali po potrebi, uporabiti nadzorniško stresno testiranje kot način motivacije institucij, da bi okrepili notranje zmogljivosti stresnega testiranja in upravljanja tveganj: zlasti nadzorniški stresni test s sestavino „od spodaj navzgor“ bi lahko spodbudil institucije k

nadaljnem razvoju in izboljšanju orodij za združevanje podatkov in modeliranje tveganj ter informacijskih orodij za stresno testiranje in upravljanje tveganj.

12.2 Ključni elementi nadzorniškega stresnega testiranja

573. Pri odločanju o ključnih elementih nadzorniškega stresnega testiranja bi morali pristojni organi med drugim upoštevati naslednje:
- kritje, kar zadeva kritje nekaterih dejavnikov tveganja ali več dejavnikov tveganja, nekaterih posameznih portfeljev ali dejavnosti oz. sektorjev/območij vseh ali več portfeljev;
  - zasnovo, kar zadeva naslednje: (1) analizo občutljivosti (za en dejavnik ali preprosta analiza za več dejavnikov), (2) analizo scenarijev ali (3) obratno stresno testiranje. Pristojni organi bi morali izbrati zasnovo, ki je najbolj primerna za cilj, ki se poskuša doseči s stresnim testom: analiza občutljivosti za en dejavnik tveganja ali več dejavnikov tveganja bi običajno morala imeti prednost pri oceni posameznega tveganja za kapital ali tveganja za likvidnost ali financiranje; pristop analize scenarija bi običajno moral imeti prednost, če je namen ocena splošne kapitalske ustreznosti; obratno stresno testiranje pa se lahko med drugim šteje ustrezno za oceno resnosti scenarijev, ki jih uporabi institucija;
  - obseg, kar zadeva kritje obsega čezmejnih skupin: za oceno splošne kapitalske ustreznosti skupine bi morali pristojni organi zagotoviti, da se v stresnih testih upoštevajo vsi ustrezni subjekti v skupini;
  - vzorec institucij, zajetih v stresne teste: pri načrtovanju nadzorniškega stresnega testiranja za več institucij bi morali pristojni organi upoštevati ustrezen vzorec za namene testiranja, zlasti pri uporabi nadzorniškega stresnega testiranja za tematske ocene nekaterih poslovnih področij/modelov ali študij/ocen vpliva,
  - pristop (stresni test „od spodaj navzgor“, stresni test „od zgoraj navzdol“, kombinacija obeh, predpisovanje posebnih temeljnih scenarijev za institucije).
574. Pri oblikovanju in izvajanju nadzorniških stresnih testov za namene SREP bi morali pristojni organi upoštevati rezultate pregleda kakovosti sredstev, če so na voljo, primerni in še niso vključeni v računovodske izkaze institucij. Združevanje nadzorniškega stresnega testiranja s pregledi kakovosti sredstev je lahko koristno pri zagotavljanju, da se o bilančnih pozicijah institucij, zajetih v nadzorniških stresnih testih, poroča natančno z izboljšanimi in primerljivimi izhodišči v sodelujočih institucijah.
575. Pristojni organi lahko razmislijo tudi o določitvi vnaprej opredeljenih ciljnih količnikov kapitala, zlasti v okviru stresnih testov za celoten sistem (vključno s stresnimi testi na ravni države), ali določitvi splošnih ali nesistematičnih pragov. V takih primerih morajo biti ti ustrezni in morajo upoštevati nadzorniške cilje. Takšni ciljni količniki ali pragi bi se morali dosledno uporabljati za institucije v obsegu nadzorniških stresnih testov.

12.3 Organizacijske ureditve in ureditve upravljanja v pristojnih organih

576. Pristojni organi bi morali vzpostaviti učinkovit program za nadzorniško stresno testiranje. Ta program bi morale podpirati ustrezne ureditve organizacije, upravljanja in informacijske tehnologije, da se lahko nadzorniški stresni testi izvajajo z ustrezno pogostostjo. Program nadzorniškega stresnega testiranja bi moral podpirati učinkovito izvajanje načrta nadzorniških pregledov za posamezne institucije. V programu bi bilo treba tudi upoštevati, kako pristojni organ odloča o izbiri oblik nadzorniškega stresnega testiranja v tesni povezavi s cilji vsakega pregleda.
577. Ureditve upravljanja, organizacije in informacijske tehnologije, ki podpirajo program nadzorniškega stresnega testiranja, bi morale vključevati vsaj naslednje:
- zadostne človeške in materialne vire, podatkovno infrastrukturo in informacijsko infrastrukturo za oblikovanje in izvajanje nadzorniških stresnih testov. Zlasti bi bilo treba program nadzorniškega stresnega testiranja podpreti z ustreznimi podatki in ustreznim metodološkim pristopom, ki zajema vse vidike, vključno s scenariji in predpostavkami (npr. predloge, smernice, dokumentacija), ter zagotavlja prožnost in ustrezne ravni kakovosti in kontrol;
  - postopek za zagotavljanje kakovosti, ki zajema zasnovo, razvoj in izvedbo stresnega testiranja ter primerljivost rezultatov po institucijah,
  - vključevanje nadzorniškega stresnega testiranja v druge ustrezne nadzorniške postopke. Zato bi morala organizacija, kadar je to potrebno in ob upoštevanju morebitnih pravnih omejitev, podpirati notranjo izmenjavo informacij in uporabo vseh vidikov programa stresnega testiranja (npr. kvantitativne in kvalitativne rezultate).
578. V okviru ureditev upravljanja bi morali pristojni organi zagotoviti redno kvalitativno in kvantitativno pregledovanje programa nadzorniškega stresnega testiranja, da se zagotovi njegova ustreznost.
579. Pristojni organi bi morali zagotoviti, da imajo vzpostavljene postopke in ureditve za učinkoviti dialog z institucijo o nadzorniških stresnih testih in njihovih rezultatih. Ta dialog bi moral odražati predvidene cilje, biti vzpostavljen zlasti, vendar ne izključno, kadar se nadzorniški stresni testi izvajajo za namene ocene splošne kapitalske ustreznosti institucij, in biti organiziran v splošnejšem okviru ocen SREP iz teh smernic. Za namene takega dialoga na tehnični in vodstveni ravni bi morali pristojni organi, kadar je ustrezno, zagotoviti, da se institucijam:
- zagotovijo ustrezna, dovolj podrobna in točna razlaga in smernice o uporabi metodologij in predpostavk, uporabljenih v stresnem testu „od zgoraj navzdol“;
  - zagotovijo ustrezna, dovolj podrobna in točna navodila v zvezi z podpornimi informacijami, ki jih morajo predložiti pristojnim organom skupaj z rezultati stresnih testov,

- c. zagotovi razlaga po razpravah, kadar je ustrezno, o rezultatih nadzorniških stresnih testov, ki imajo za posledico uporabo nadzorniških ukrepov. To bi morali pristojni organi upoštevati zlasti v okviru stresnih testov za celoten sistem, ki sprožijo nadzorniške ukrepe.
580. Pri uporabi nadzorniškega stresnega testiranja za čezmejne skupine in njihove subjekte bi si morali pristojni organi izmenjati informacije in, kadar je to praktično mogoče, ustrezno razpravljati o postopku v okviru kolegijev nadzornikov. Pristojni organi bi morali zlasti zagotoviti, da so ustrezne podrobnosti o metodologijah, scenarijih in glavnih predpostavkah ter rezultati nadzorniških stresnih testov, zlasti tisti, ki so namenjeni ocenjevanju kapitalске ali likvidnostne ustreznosti, dani na voljo in se o njih razpravlja.
581. Pristojni organi bi morali tudi opredeliti, katere informacije v zvezi z nadzorniškimi stresnimi testi in njihovimi rezultati se lahko javno razkrijejo, ob upoštevanju predvidenih namenov nadzorniških stresnih testov. Pri odločanju o javnem razkritju rezultatov ali metodologij nadzorniških stresnih testov bi morali pristojni organi upoštevati svojo vlogo pri izvajanju in izbrani pristop (stresni test „od zgoraj navzdol“, stresni test „od spodaj navzgor“) ter razmisliti tudi o obsegu lastne analize, ki bo spremljala objavljene rezultate.

12.4 Ugotovitve glede procesa in metodologij

582. Program nadzorniškega stresnega testiranja, ki ga določijo pristojni organi, bi moral zagotoviti vsaj naslednje:
- pristojni organi bi morali pri oblikovanju metodologij in predpostavk za uporabo pri nadzorniških stresnih testih sprejeti odločitev glede zasnove in značilnostih testiranja, ki so najprimernejše za predvideni namen, tj. so povezane z nadzorniškimi (ali drugimi) cilji, ki jih je določil pristojni organ;
  - pri izvajanju nadzorniških stresnih testov na širšem vzorcu institucij lahko pristojni organi razmislijo o sprejetju načrta nadzorniških stresnih testov za različne kategorije institucij iz oddelka 2.4, zlasti če testiranje poteka od zgoraj navzdol;
  - pristojni organi bi morali upoštevati ustrezne roke za izvajanje nadzorniških stresnih testov, vključno s časovnim okvirom scenarijev in obdobjem, v katerem se analizirajo upravljavski ukrepi, ki jih predlagajo institucije, za katere se izvaja stresni test. Roki za izvedbo bi morali upoštevati tudi dialog z institucijo, kadar je to pomembno za predvideni namen testiranja, ter obseg, v katerem bodo podatki, ki jih bo predložila sodelujoča institucija, še naprej relevantni,
  - kadar je to ustrezno za predvideni namen testiranja, bi morali pristojni organi upoštevati vse znane prihodnje upravne spremembe, ki vplivajo na institucijo, v obsegu in časovnem okviru testiranja.
583. V primeru stresnega testa analize scenarijev bi morali pristojni organi odločiti, ali naj se izvede en sam scenarij za vse institucije, vključene v obseg testiranja, ali se pripravijo posebni scenariji

za posamezne institucije (za slednje se ne bi smelo šteti, da institucije razbremenjujejo odgovornosti za oblikovanje lastnih scenarijev za namene stresnega testiranja ICAAP in ILAAP) ali kombinacija obojega. Pristojni organi bi morali upoštevati prenosljivost sredstev kapitala in likvidnosti v stresnih pogojih in morebitne ovire, vključno s pravnimi ali operativnimi ovirami, ki lahko obstajajo.

584. Nadalje bi bilo treba pri razvoju metodologij za nadzorniške stresne teste upoštevati naslednje vidike:
- a. za namene ocene kapitalske ustreznosti bi morali pristojni organi upoštevati vpliv stresnega testa na rezultate dobičkov in izgub, bilanco stanja, znesek skupne izpostavljenosti tveganjem in količnik finančnega vzvoda institucije ter analizirati vpliv stresnega testa na količnike kapitala za institucije, zajete v testiranje;
  - b. za namene stresnih testov po načelu „od spodaj navzgor“ bi morali pristojni organi upoštevati, v kakšnem obsegu predpisujejo metodologije za modeliranje bilanc stanja ter rezultatov dobičkov in izgub institucij. Okvirno se lahko bilance stanja institucij obravnavajo kot statične, da lahko pristojni organi ocenijo trenutna tveganja v določenem časovnem obdobju. Lahko pa se jim dovoli tudi dinamičnost, ki na primer omogoča bolj v prihodnost usmerjeno raziskovanje, kako bi se lahko poslovni načrti institucij razvijali v stresnem scenariju ali kako bi se lahko obseg kreditov razvijal v določenem časovnem obdobju. Za večjo primerljivost lahko pristojni organi proučijo možnost izbire pristopa statične bilance stanja. Nasprotno pa se lahko za boljše povratne informacije o predvidenih ali načrtovanih odzivih institucij glede stresov in pretresov uporablja pristop dinamične bilance;
  - c. pristojni organi bi morali razmisliti, kako bi lahko po potrebi upoštevali sistemske povratne informacije ali sekundarne učinke stresnih testov, ob upoštevanju omejitev zagotavljanja predhodnih predpostavk v primeru stresnih testov po načelu „od spodaj navzgor“,
  - d. za namene nadzorniških stresnih testov „od spodaj navzgor“ bi si morali pristojni organi prizadevati za dosledno in pošteno oceno učinka takih testiranj na institucije, zajetih v nadzorniške stresne teste, ob upoštevanju enakih konkurenčnih pogojev. Pristojni organi bi morali tudi upoštevati, v kakšnem obsegu rezultati stresnih testov odražajo razlike v izbiri modeliranja in presoji med institucijami, ne pa dejanskih razlik v tveganjih, ki so jim izpostavljene.
585. Pristojni organi bi si morali prizadevati za oceno modelskega tveganja po izvajanju stresnega testiranja in bi morali imeti dostop do različnih vrst primerjalnih informacij. Če je to primerno, je priporočljivo imeti več perspektiv/primerjalnih vrednosti. Pomembno je, da se prizna, da so vsi modeli nepopolni in da se jasno opredelijo znane in morebitne pomanjkljivosti. Razumevanje teh omejitev in pomanjkljivosti modelov stresnega testiranja posameznih institucij se lahko upošteva v postopku nadzorniškega stresnega testiranja in zmanjša morebitne težave, ki izhajajo iz modelskega tveganja.

(56). Odstavek 522 se spremeni:

„Pristojni organi bi morali te smernice izvajati tako, da jih vključijo v svoje nadzorne procese in postopke do 1. januarja 2016¹⁴.“

(57). Priloge 2 do 4 se črtajo.

(58). Smernicam se dodata naslednji prilogi:

Priloga 2. Ključne značilnosti P2R in P2G ter njune razlike

	P2R	P2G
Narava	Zahteva poleg prvega stebra in pod zahtevo po skupnem blažilniku, določena v skladu s členom 104 Direktive 2013/36/EU	Pričakovanje poleg zahteve po skupnem blažilniku
Področje uporabe	(1) Tveganje nepričakovanih izgub, ki niso krite z minimalnimi zahtevami, v 12-mesečnem obdobju; (2) tveganje pričakovanih izgub, ki niso ustrezno krite z rezervacijami, v 12-mesečnem obdobju; (3) tveganje podcenjenosti tveganja zaradi pomanjkljivosti modela; (4) tveganja, ki izhajajo iz pomanjkljivosti upravljanja ¹⁵	Kvantitativni rezultati ustreznih stresnih testov (druga morebitna področja za nadaljnje raziskovanje)
Določitev	Izračun na podlagi ICAAP kot izhodišče, kadar je ocenjen kot zanesljiv, podprt z npr. nadzorniškimi primerjalnimi vrednostmi, uporabljenimi v zvezi z izračuni ICAAP, nadzorniško presojo itd. ¹⁶	Izračun na podlagi največjega možnega učinka negativnega scenarija na količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala, prilagojen na primer za verodostojne blažilne ukrepe in druge dejavnike ter izravnani s kapitalom za izpolnjevanje varovalnega kapitalskega blažilnika in v izrednih primerih proticikličnega kapitalskega blažilnika, če krije enaka tveganja, prevzeta v stresnem testu

¹⁴ Spremenjene Smernice za SREP se začnejo uporabljati 1. januarja 2019.

¹⁵ Glej odstavek 348.

¹⁶ Glej odstavek 349.

	<u>P2R</u>	<u>P2G</u>
Kakovost kapitala	Regulativni kvalificirani kapital, vsaj enake sestave kot v okviru prvega stebra	Samo navadni lastniški temeljni kapital
Pomembnost za omejitve razdelitev v skladu s členom 141 Direktive 2013/36/EU	Da	Ne
Sporočanje instituciji	Del količnika skupne kapitalske zahteve SREP, opredeljen v povezavi z vsemi količniki prvega stebra (skupni kapital, temeljni kapital, navadni lastniški temeljni kapital)	Kot ločeni količnik, ni del skupne kapitalske zahteve SREP ali celotne kapitalske zahteve, s pojasnilom, kako vpliva na vse količnike kapitala (temeljni kapital in skupni kapital)
Zagotavljanje skladnosti	Zahteve morajo biti vedno izpolnjene, tudi v stresnih pogojih	Institucije naj bi vključile P2G v načrtovanje kapitala, upravljanje tveganja in načrtovanje sanacije ter delovale nad ravno P2G
Nadzorniški odziv na kršitve	Uporabijo se lahko vsi nadzorniški ukrepi; kršitev je možni pogoj za odvzem dovoljenja; za institucijo kršiteljico se šteje, da propada ali bo verjetno propadla, za namene reševanja	Ni samodejne povezave med ravno kapitala pod P2G in posebnimi nadzorniškimi ukrepi, vendar bi sprožila okrepljen nadzorniški dialog in sodelovanje z institucijo, saj obstaja potreba po zagotovitvi verodostojnega kapitalskega načrta

Priloga 3. Pregled posodobitev Smernic o SREP za leto 2017

Posodobitve/spremembe Smernic o SREP za leto 2017	Spremenjeni oddelek v Smernicah o
Napotki za kapital iz drugega stebra	Naslov 1.2 „Opredelitev pojmov“ Naslov 7.1 „Splošne ugotovitve“ Naslov 7.7.1 „Uporaba P2G za obravnavo kvantitativnih rezultatov stresnega testiranja“ Naslov 7.8 „Povzetek ugotovitev in izračun rezultata“ (vključno s tabelo 8) Naslov 7.9 „Sporočanje bonitetnih zahtev“ Naslov 10.3 „Uporaba kapitalskih ukrepov“ Naslov 10.7 „Nadzorniški odziv v primeru, ko P2G ni izpolnjen“ Naslov 11.2 „Ocena kapitalske ustreznosti SREP in bonitetne zahteve za posamezne institucije“ Priloga 2 „Ključne značilnosti P2R in P2G ter njune razlike“
Nadzorniško stresno testiranje	Naslov 1.1 „Predmet urejanja“ Naslov 1.2 „Opredelitev pojmov“ Naslov 12 „Nadzorniško stresno testiranje“ Naslov 13 „Končne določbe in izvajanje“
Nadzorniška ocena stresnega testiranja institucij	Naslov 5.6.3 „Ocena stresnega testiranja institucij“ Naslov 10.5 „Uporaba drugih nadzorniških ukrepov“
Usklajevanje nadzorniške ocene IRRBB s spremembo Smernic organa EBA o IRRBB	Naslov 6.5 „Ocena obrestnega tveganja, ki izhaja iz dejavnosti netrgovalne knjige“
Okvir za izračun rezultata	Naslov 1.2 „Opredelitev pojmov“ Naslov 2.2 „Izračun rezultata v okviru SREP“ Naslov 4.1, naslov 5.1.1, naslov 6.2.4, naslov 6.3.4, naslov 6.4.5, naslov 6.5.4, naslov 7.8, naslov 8.5, naslov 9.6 – „Povzetek ugotovitev in izračun rezultata“ Naslov 6.1, naslov 8.1 – „Splošne ugotovitve“ Naslov 10.2 „Skupna ocena SREP“ (vključno s tabelo 13)
Opredelitev skupne kapitalske zahteve SREP in celotne kapitalske zahteve ter sporočanje nadzorniških kapitalskih pričakovanj institucijam	Naslov 7.5 „Opredelitev kapitalskih zahtev“ Naslov 7.9 „Sporočanje bonitetnih zahtev“
Drugo	Splošna pojasnila, dodana oddelku „Ozadje in razlogi“ Naslov 10.6 „Nadzorniški odziv v primeru, ko skupna kapitalska zahteva SREP ni izpolnjena“ (novi oddelek)

* Oštevilčenje nekaterih oddelkov je v posodobljeni različici spremenjeno. Naslovi v tej tabeli se nanašajo na novo oštevilčenje v posodobljeni različici smernic. Nekateri oddelki so bili na novo ustvarjeni.

(59). Pristojni organi bi morali izvajati zgornje spremembe Smernic tako, da jih vključijo v svoje nadzorne procese in postopke do 1. januarja 2019.